GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 16 LETO XIX 15. SEPTEMBRA 1980 CENA 3 DIN

LJUDSKA KNJIŽNICA KAMNIK

Rezultati gospodarjenja niso razočarali, a tudi ne povsem navdušili

Letošnje gospodarsko leto se je sicer že krepko prevesilo v svojo drugo polovico, vendar pa bodo razprave o polletnih gospodarskih rezultatih v tem mesecu še kako živahne. Ne le zato, ker bodo delegati na zborih občinske skupščine potegnili črto pod dosežene uspehe in sprejeli sklepe, s katerimi bi odpravili pomanjkljivosti, ampak tudi zato, ker je pred nami zadnji del nalog pri sprejemanju planskih dokumentov za prihodnje srednjeročno obdobje, ki seveda še kako temeljijo tudi na letošnjih gospodarskih rezultatih.

Najpomembnejši kazalec gospodarske uspešnosti je ustvarjeni dohodek – ta je v kamniškem gospodarstvu v letošnjem prvem polleju 34 odstotkov večji od dohodka v enakem obdobju preteklega leta, medtem ko je celotni prihodek v primerjalnem obdobju porasel za 30 odstotkov. Ugodna je predvsem ugotovitev, da je naše gospodarstvo tudi v letošnjem prvem polletju uspelo zadržati ustrezno delitveno razmerje ustvarjenega dohodka, saj je bilo znatno več denarja namenjenega za izboljšanje materialne osnove dela in za rezerve. Akumulacija je v primerjalnem obdobju porasla za 57 odstotkov, medtem ko so osebni dohodki porasli za 24 odstotkov. Celotno kamniško gospodarstvo se je torej v vsakdanji praksi zavedalo določil sprejetega dogovora o družbeni usmeritvi pri razporejanju dohodka in poslovalo s ciljem gospodarske ustalitve. Seveda ob tem ni mogoče mižati pred izjemami, saj je nekaj delovnih oziroma temeljnih organizacij, zlasti v družbenih dejavnostih, kjer se pri razporejanju dohodka še ne obnašajo dovolj stabilizacijsko in v skladu s sprejetimi dogovori. Tem je naš izvršni svet ob obravnavi analize poslovnih uspehov v prvem polleju letošnjega leta namenil sklep, da morajo do konca septembra rast osebnih dohodkov uskladiti s sprejetimi dokumenti.

Seveda ob že naštetih podatkih ne moremo mimo rasti zaposlovanja, ki je v primerjalnem obdobju poraslo za en odstotek. Še manj mimo izvoza, ki naj bi bil tudi v prihodnje temelj gospodarskega razvoja. V primerjalnem obdobju se je izvoz povečal za 39 odstotkov, uvoz pa se je precej zmanjšal, tako da znaša delež uvoza v izvozu 62 odstotkov.

Nekoliko manj je razveseljiv podatek o izgubah, ki so se povečale. V Rudniku kaolina oziroma v tozdu kaolin znašajo 4,8 milijona dinarjev, v tozdu Hoteli in žičnice pa okrog 2,5 milijona dinarjev. Izvršni svet je v razpravi v izgubah v obeh temeljnih organizacijah namenil posebno pozornost, pri čemer tudi kritičnih razmišljanj o politični odgovornosti poslovodnih in vodstvenih delavcev za nastale izgube ni manjkalo. V obeh tozdih morajo pripraviti analizo za nastale izgube ter do 15. septembra posredovati ukrepe za odpravljanje izgub hkrati z oceno odgovornosti poslovodnih in vodstvenih delavcev za take gospodarske rezultate, je sklenil izvršni svet.

Vsekakor je mogoče oceniti, da so poslovni rezultati ob polletju boljši kot po prvih treh mesecih letošnjega gospodarskega leta in da so kritične misli, izrečene ob četrtletnem poslovanju prinesle vzpodbudne premike. Kljub temu so v našem izvršnem svetu menili, da z nekaterimi kazalci sicer presegamo doseženo povprečje v republiki, vendar pa bi lahko bili rezultati gospodarjenja še boljši, če bi se še z večjo zavzetostjo lotili vseh zastavljenih ciljev in nalog. To misel so zaključili tudi s sklepom, da je treba še povečati napore za boljše gospodarjenje in še dosledneje spoštovati naloge pri uresničevanju gospodarske stabilizacije.

JANA TAŠKAR

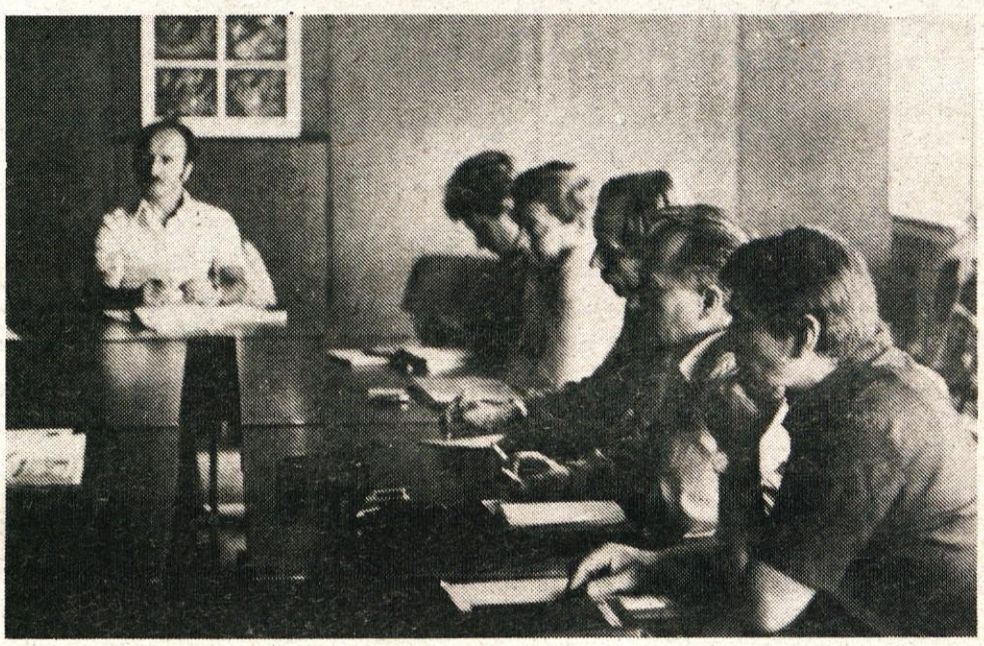

Ivan Godec obiskal Kamnik

Konec avgusta sta našo občino obiskala Ivan Godec, sekretar republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije in Lojze Mežnarič, predsednik medobčinskega sveta ZSS za ljubljansko regijo. S predstavniki naše občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij sta se pogovarjala o gospodarskih rezultatih v občini, o uresničevanju dogovora o družbeni usmeritvi razpoznavanja dohodka ter povezano s tem o pripravah na drugo konferenco slovenskih sindikatov, na kateri bodo osrednjo pozornost namenili družbenemu dogovoru o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Obiskala sta tudi delovno organizacijo Stol ter se v pogovoru z vodstvom in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov te tovarne seznanila z gospodarjenjem v Stolu in s problemi, ki se porajajo ob tem. (J. T.)

Kamniški občan je dobil svoje prostore

Konec počitniških dni je uredništvu Kamniškega občana poleg nove delovne vneme, ki naj bi se odrazila v čim boljšem glasilu, prinesel tudi bogate sadove, o katerih smo se odločali ob koncu preteklega leta, ko smo potrjevali finančni načrt Kamniškega občana za letošnje leto.

Prvega septembra se je uredništvo namreč uradno preselilo v svoje prostore oziroma v lično urejeno sobo v drugem nadstropju hiše na Tomšičevi 2 v Kamniku. Z istim dnem je uredništvo dobilo tudi strokovno sodelavko, ki bo opravljala administrativna dela, urejala dokumentacijo našega glasila, predvsem pa skrbela za boljše in pogostejše stike med uredništvom in bralci.

Pridobitev sicer na prvi pogled ni tako pomembna. Toda če vemo, da naše glasilo že dobro leto izhaja dvakrat mesečno, da se predvideni obseg glasila z osmih strani pogosto zaradi obilice gradiva poveča na dvanajst strani, kar seveda terja precej več dela, pa smo tisti, ki smo doslej gostovali malo tu, malo tam, nosili gradivo iz ene sobe v drugo, novih pridobitev neznansko veseli. Omogočili nam bodo lažje delo, predvsem pa bomo imeli tako nad gradivom za objavo kot nad vso spremljajočo dokumentacijo boljši pregled.

Zato se ob tej priložnosti zahvaljujemo samoupravnim interesnim skupnostim, krajevnim skupnostim, družbenopolitičnim organizacijam, predvsem pa izvršnemu svetu naše občinske skupščine, ki so z razumevanjem potrdili nekoliko večji finančni načrt in nam tako omogočili boljše delovne pogoje, ki jih bomo skušali upravičiti z boljšim delom.

Ob vsem tem pa moramo spet pripisati misel, ki smo jo že velikokrat povedali in tudi zapisali: Kamniški občan bo pester in bogato napolnjen z zanimivimi prispevki, če se bo v njegovo oblikovanje vključilo čim več sodelavcev. Pogosto namreč še dobivamo očitke, da se novinar Kamniškega občana ni udeležil te ali one slovesnosti, da ga ni bilo na pomemben sestanek, na kulturno prireditev. Očitkom ne moremo oporekati, opravičimo pa jih lahko z dejstvom, da uredništvo nima redno zaposlenega novinarja in da je glavni in odgovorni urednik hkrati tudi novinar, ki pa pri najboljši volji ne more prisostvovati vsem dogodkom. Zato znova vabimo vse, ki imajo povedati karkoli zanimivega iz svojega delovnega okolja, iz svoje krajevne skupnosti, da vzamejo v roke pisalo in papir in nam napišejo vsaj najosnovnejše podatke, iz katerih bomo v uredništvu oblikovali prispevek, če sodijo, da tega sami ne znajo napisati. S tem bo informiranje resnično postajalo ne le naša pravica, ampak tudi naša dolžnost.

UREDNICA

Kamniški občan

Kamnik
Tomšičeva 2/II.
telefon 831-311

Brezskrbnih počitnic je konec

Zopet so za nami brezskrbne počitnice. Odprla so se vrata »učenosti«, za katerimi bo naš mladi rod doživljal prijetne, včasih pa tudi težke trenutke. »Brez muje se še čevelj ne obuje« je že zelo stara, pa še vedno veljavna ljudska modrost. Nič ne pomaga, ne samo guliti šolske klopi, ampak tudi učiti se bo treba, da bodo prihodnje počitnice lepše. Prve šolske dni so bili tudi osnovnošolci iz Zgornjega Tuhinja vedri in razposajeni, saj tokrat še ni šlo povsem zares in toliko novega so si imeli povedati, da so štiri ure pouka nesluteno minile. Sedaj, otroci, pa zares, in srečno pot v šolo! (Foto: M. JANČAR)

Od vsepovsod

V Mariboru razstava o delu in življenju Edvarda Kardelja

MARIBOR – »Kardelj, ki ni veroval v človeške bogove, bi si bolj kot spomenikov dejansko želel, da bi še z večjo vnemo širili socialistično in samoupravno misel med ljudske množice,« je med drugim dejal sekretar predsedstva CK ZKS Franc Šetinc, ko je govoril zbranim družbenopolitičnim in kulturnim delavcem ob otvoritvi razstave o Edvardu Kardelju v prostorih mariborskega doma JLA. Razstavo o življenjski in ustvarjalni poti Edvarda Kardelja je pripravil jugoslovanski center za teorijo in prakso samoupravljanja.

Spodbuditi delo izvozno usmerjenih delovnih organizacij

LJUBLJANA – Slovenski izvršni svet je razpravljal o možnih ukrepih za spodbujanje izvoza in doseganje plačilno bilančnega načrta za tekoče leto. Na seji je bilo poudarjeno, da naj bi z novimi spodbudami in olajšavami zagotovili boljši položaj izvozno usmerjenih organizacij združenega dela. Hkrati so na seji tudi potrdili predlog o 30-odstotnem povišanju cen električne energije in komercialnega premoga ter se strinjali tudi z višjimi cenami nekaterih slovenskih dnevnih časopisov.

Obdržati in pridobiti tuje kupce naših vin

LJUBLJANA – Naši vinogradniki in vinarji morajo kljub ostrejši tekmi na tujih trgih obdržati sedanje in pridobiti kar največ tujih kupcev, je podčrtal podpredsednik slovenskega izvršnega sveta Dušan Šinigoj, ko je govoril ob otvoritvi 26. mednarodnega vinogradniško vinarskega sejma »Vino 80« na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču.

Nove devizne omejitve

LJUBLJANA – Slovensko gospodarstvo bo v bodoče razpolagalo s 60 odstotki deviz za uvoz. Predvsem je tako po novem omejeno razpolaganje z devizami turističnim organizacijam, lesni industriji, prometu in zvezam, so sklenili na samoupravni interesni skupnosti za gospodarske stike s tujino. Ob vseh omejitvah za omenjene gospodarske panoge, so bili delegati na SISEOT mnenja, da je sedanji sistem omejitev navkljub vsemu še dokaj prožen, saj v teh panogah še vedno porabijo precej manj deviz kot pa to dopušča novi sklep.

Zimski čas v Jugoslaviji?

BEOGRAD – Zadnji teden v septembru oziroma prvi teden v oktobru leta 1981 naj bi v Jugoslaviji uvedli t. i. zimsko računanje časa, kar pomeni, da bi tedaj premaknili ure za 60 minut nazaj, je med drugim zapisano v predlogu novega predpisa, ki ga je obravnaval tudi ZIS. Natančen datum oziroma dan uvedbe in prenehanja zimskega računanja časa naj bi določil ZIS.

Dobri gospodarski rezultati, a tudi težave

LJUBLJANA – Slovensko gospodarstvo je v prvem polletju doseglo dobre rezultate, vendar te uspehe spremljajo tudi nekateri nezaželeni pojavi, kot so izredno visoki zahtevki za zvišanje cen in poslovne odločitve, ki so predvsem izraz lastnega podjetniškega interesa, so poudarili na prvi jesenski seji predsedstva republiškega sveta slovenskih sindikatov.

Ukrepi za odpravljanje težav v rudniku kaolina

Rudnik kaolina Črna je ena od dveh temeljnih organizacij, ki sta v prvi polovici leta gospodarili z izgubo. Zato so o problemih v rudniku kaolina, ki je »prigospodaril« 4,8 milijona izgube, spregovorili ne le znotraj delovne organizacije, ampak tudi na dveh sejah kamniškega izvršnega sveta ter tudi izvršni odbor republiškega odbora sindikata delavcev grafične, papirne, založniške in informativne dejavnosti, v katero je zaradi proizvodnje plavljenega kaolina vključen tudi rudnik kaolina.

Na osnovi sklepov našega izvršnega sveta (sprejeti so bili ob obravnavanju analize gospodarjenja) so namreč v rudniku kaolina znova analizirali vzroke za izgubo, pripravili predlog ukrepov za pozitivno poslovanje in hkrati ocenili tudi odgovornost vodstvenih in vodilnih delavcev za slabo gospodarjenje. O preselitvi mletja kaolina iz Stahovice v Črnó, ki naj bi jo po sklepu izvršnega sveta izvedli do konca letošnjega leta, pa še niso pripravili dokončnega predloga. Ali še bolje, oblikovani predlog se razhaja s sklepom izvršnega sveta, saj v rudniku ocenjujejo, da bi bila preselitev na novo lokacijo nepopolna. Zato predlagajo, da bi začasno razrešili onesnaževanje okolja v Stahovici z odpraševalno napravo, dokončno preselitev z izgradnjo ustreznih spremljajočih objektov pa naj bi izpeljali v prihodnjem letu.

Člani našega izvršnega sveta so podprli predlog za pokrivanje izgub znotraj delovne organizacije. Pa tudi s kritično ugotovitvijo, da so v prvi vrsti dolžni razreševati težave znotraj delovne organizacije, tako s samoupravnim dogovarjanjem in sporazumevanjem s odjemalci kot z ustreznejšo kadrovsko politiko in ostrejšim usresničevanjem delovne discipline, so se strinjali. Niso pa odstopili od sklepa, da je treba mletje kaolina preseliti iz Stahovice do konca leta ter tako razrešiti problem onesnaževanja okolja, hkrati pa zmanjšati prevozne stroške pri proizvodnji kaolina.

Izvršni odbor republiškega odbora sindikata delavcev grafične, papirne, založniške in informativne dejavnosti je probleme v rudniku kaolina razdelil na zunanje in notranje, in temu pomembno oblikoval sklepe. Republiški odbor tega sindikata bo podprl prizadevanja rudnika, da bi delavce iz jamskih kopov uvrstili med rudarje in jim s tem zagotovili ustreznejše nagrajevanje. Hkrati pa je predlagal rudniku, naj ponovno izdela kratkoročno in dolgoročno razvojno usmeritev rudnika kaolina, čeprav je bila ta že opredeljena ob sprejemanju samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev papirne industrije za raziskavo zalog kaolina in za tako tehnologijo mletja kaolina, da bo ta ustrezal sodobnim papirniškim strojem. Seveda to pomeni, da bi moral tudi rudnik kaolina najti svoje mesto v razvojnih programih papirne pa tudi druge ind strije, ki kupuje njihove izdelk kjer jih za zdaj ni zaslediti. M notranje vzroke pa je omenje sindikat uvrstil šibko delovan družbenopolitičnih organizac ter premajhno odgovornost uresničevanje zakona o združ nem delu. Republiški odbor skušal vzpodbuditi predvse osnovne organizacije sindika znotraj delovne organizacije boljšemu in učinkovitejšem delu.

J. T

Gospodarske naložbe spet zamujajo

Odločitev o tem, da je kamniška banka organizirana kot temeljna enota Ljubljanske banke Gospodarske banke, je v praksi potrdila svojo pravilnost in daje dobre rezultate, je ocenil izvršni svet, ko je na zadnji seji obravnaval poslovanje te banke v letošnjem prvem polletju. Hkrati so člani kritično zaključili, da vsa opozorila izvršnega sveta zaradi neuresničevanja naložb v gospodarstvu niso prinesla uspehov in je nastopil čas ukrepov in ugotavljanja politične odgovornosti.

Naše delovne organizacije so tudi za letošnje leto načrtovale precej novih naložb, a je tudi letos skoraj vse ostalo le pri načrtih. Tako je naša temeljna banka, v kateri so se letos znatno povečala tako sredstva gospodarstva kot sredstva občanov, odobrila posojila le za dve prekoračeni naložbi, nekaj posojil za obratna sredstva ter za povečane naložbe v izvoz in tako niso izčrpali sredstev za gospodarske naložbe v višini, kakršno dopušča sklep sveta guvernerjev.

Izvršni svet je sklenil naj delovne organizacije ponovno pripravijo poročila o vzrokih za odstopanje od načrtovanih naložb.

Povsem drugače je s posojili z negospodarske naložbe, letos s za 39 odstotkov večje od lansko letnih – saj so bili praktično vs projekti pravočasno pripravljen in sta finančno pokriti tudi dv največji naložbi, obvozna cest in kanalizacija v Šmarci.

Semafor namesto pročelja

Izvršni svet naše občinske skupščine je na avgustovski seji iz proračunskih sredstev za negospodarske investicije odobril 700 tisoč dinarjev – sredstva so bila prvotno namenjena obnovi pročelja občinske stavbe – ki jih bo komunalna skupnost uporabila kot lastno udeležbo pri pridobitvi posojila za nakup semafora za križišče nove obvozne ceste s cesto, ki povezuje Duplico z Domažalmi. Pobudo za ureditev semaforiziranega križišča je dala krajevna skupnost Šmarca. Ker pa komunalni skupnosti primanjkuje sredstev, je njihovi pobudi prisluhnil izvršni svet. Novi semafor, ki bo stal okrog 1,5 milijona, bo zagotovil večjo varnost vsem udeležencem v prometu na novi obvoznici, po kateri se bomo menda kmalu lahko tudi uradno vozili.

Dopisujte v Kamniški občan

Kamnik
Tomšičeva 2/II.
telefon 831-311

Slabo vreme, manj vloženih kumaric

Čeprav v Živilski industriji Eta, ki slovi daleč naokoli po kvalitetnih vloženih vrtninah, letos še niso strnili sezono predelave raznih vrst povrtnin, pa že ocenjujejo, kako je bilo letos z vlaganjem kumaric. Že ob koncu preteklega leta in prve letošnje mesece so sklepali kooperantske pogodbe s kmetijskimi zadrugami in kombinati širom po Jugoslaviji in tudi v Sloveniji. Ob boljši letini bi si letos zagotovili okoli 3.000 ton te na trgu izredno iskane vrtnine.

O letošnji letini in težavah pri zagotavljanju količin kumaric smo se pogovarjali z Janezom Rženičnikom, ki v ETI že vrsto let vodi nabavo surovin in skrbi, da imajo pridne roke delavk vselej dovolj dela. To je zlasti pomembno v času sezone, saj je treba v petih mesecih predelati toliko vrtnin, da jih je dovolj za zimske in spomladanske mesece.

»Neugodne vremenske razmere, hladno vreme in obilo moče v spomladanskih mesecih nam je zagodlo,« je dejal Janez Rženičnik,« tako, da smo začeli dobivati prve kumarice šele sredi julija. Pretekla leta so prvi tovornjaki s kumaricami pripeljali v ETO že zadnje dni junija in tak izpad je nemogoče nadoknaditi. Tudi donosi pri naših kooperantih niso dosegli pričakovanj in ocenjujejo, da bomo letos pripeljali v Kamnik le 1.300 ton kumaric.«

V ETI že vrsto let niso le kupci kumaric, temveč s kmetijskimi zadrugami tesno sodelujejo pri pospeševanju pridelovanja vrtnin. Kmetom, ki so kooperanti zadruge, nudijo kvalitetno seme in črno folijo. Skupaj s Kmetijskim inštitutom so pripravili tudi tehnološka navodila za pridelovanje kumaric, s katerimi seznanijo vse kooperante. Prav ta skrb in nenehno vključevanje novih spoznanj v posodabljanje pridelave sta omogočila, da so se donosi pri pridelovanju kumaric podvojili ali celo potrojili.

»V ETI se zavedamo, da so odkupne cene prenizke in le težko spremljamo nenehne podražitve kmetijskega reprodukcijskega materiala,« nam je potožil Janez Rženičnik, »vendar smo pri oblikovanju prodajnih cen močno omejeni, ker jih dejansko še vedno določa zvezni zavod za cene. Resnično težko je uspešno poslovati, če se cene kmetijskih pridelkov svobodno oblikujejo, cene našim izdelkom pa ne. Tudi na dražitev embalaže ne kaže pozabiti, kajti ta je vse prej kot poceni.«

Izpad proizvodnje pri vlaganju kumaric bodo skušali nadoknaditi z vlaganjem ostalih vrtnin. Letos bo zlasti paprike dovolj in še zelo kvalitetna je povrhu. Čeprav je večji del proizvodnje odvisen od vremena, pa pričakujejo, da jih jesen ne bo pustila na cedilu. Večkrat se je namreč dogajalo, da so sezono zaključili šele zadnje dni novembra, ko so vlagali zadnje kozarce mešane solate.

MIRA JANČAR

Pred nedavnim so kmetice iz Trebnjega obiskale kamniško Eto, s katero v okviru domače kmetijske zadruge sodelujejo že vrsto let kot pridne pridelovalke kumaric. Obiranje mladih kumaric je ročno in ga ne more zamenjati noben stroj. Vsakodnevno obiranje kumaric je precej zahtevno delo, saj bi vsak zamujen dan za pridelovalca pomenil veliko škode, oziroma izpad prihodka. Nekatere kmetice so že poslušale nasvet Etinih in kmetijskih strokovnjakov ter rastline speljale na poldrug meter visoko mrežasto oporo. Tako je prinos večji, obiranje pa znatno lažje.

Na sliki: Kooperantke iz Trebnjega med obiskom v Eti, kjer so si ogledale proizvodnjo in se pogovarjale s strokovnimi sodelavci. (Foto: M. JANČAR)

Pogodbo o vzreji govedi za blagovne rezerve

Na isti seji je izvršni svet sprejel tudi pogodbo, ki določa medsebojna razmerja med kmetom – rejcem govedi za blagovne rezerve in izvršnim svetom. S tem je pravzaprav določeno tudi, kako bo razporejenih milijon dinarjev iz presežka lanskoletnega proračuna, ki so bili s sklepom zborov skupščine namenjeni za pospeševanje kmetijstva. Kmet, ki bo redil živali za blagovne rezerve – število je omejeno na največ dve govedi – bo za vsako govedo težko 500 kilogramov, ki ga bo redil najmanj pet let, dobil dese tisoč dinarjev. Seveda brez vračila; pogodba ga zavezuje le, da bo v morebitnih izjemnih razmerah prodal žival pooblaščeni delovni organizaciji po tržni ceni. Rejce bodo izbirali v krajevnih skupnostih.

Skrb za protipožarno varnost

Na predlog in sklep izvršnega sveta so bila v juliju in avgustu pregledana podstrešja pri 58 lastnikih stanovanj v starem delu mesta ob ulici Borisa Kidriča in na Titovem trgu. Požarnovarnostne preglede sta opravila:

dip. ing. Dolenc Franc, predsednik IO SIS za varstvo pred požarom in Franc Zupan, požarni inšpektor. Vse obiskane stranke so pregiede brez prigovarjanja omogočile in pokazale velik interes nad tovrstnimi pregledi.

Akcija je dala takele rezultate:

– 37podstrešij popolnoma počiščeno vseh gorljivih snovi

– 10 podstrešij delno počiščeno vseh gorljivih snovi

– 6 podstrešij zatrpano z gorlji vimi snovmi

– 5 podsrešij je preurejeno v stanovanje

– dimniki in dimna vratica s dotrajani in potrebni popravil ali zamenjave v 12 primerih.

Iz navedenih ugotovitev lahk zaključimo, da je bilo v času pre gleda 63 odstotkov pregledanil podstrešij očiščenih in tako po žarno neogroženih, kar je posle dica požarnih pregledov iz prejš njih let.

Za 10 odstotkov pregledanil podstrešij je bilo potrebno izdat lastnikom stanovanj ureditven odločbo.

UTRINKI S PRIREDITEV OB NAŠEM OBČINSKEM PRAZNIKU

Sedemindvajseti julij, dan, ko smo občani Kamnika v spomin na začetek oborožene vstaje v kamniškem okrožju tudi letos proslavili praznik naše občine, je sicer že precej oddaljen. Ker pa smo tudi letos praznik obogatili s številnimi delovnimi uspehi, s spominskimi, kulturnimi in športnimi manifestacijami, ki jih v našem glasilu še nismo predstavili, se z besedo in fotografijami povrnimo v praznične dni.

Osrednja slovesnost je bila 26. julija, ko so se na slavnostni seji zbrali delegati zborov občinske skupščine in skupščin interesnih skupnosti, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in gostje iz sosednjih in pobratenih občin. Posebej dragi gostje so bili Franc Leskošek-Luka in Miha Marinko, Tilka Blaha, ter prvoborci, organizatorji oborožene vstaje, predstavniki domicilnih enot in koroških borcev.

Po prisrčni čestitki pionirjev je na slavnostni seji spregovoril Slavko Ribaš, predsednik občinske skupščine. Svoje misli je namenil začetku oborožene vstaje na Kamniškem, revolucionarni poti delavskega razreda na tem območju ter delovanju Komunistične partije.

»Tudi letos, ko praznujemo 35-letnico zmage nad okupatorjem, se s ponosom spominjamo tistih težkih, vendar tako slavnih in junaških časov. Tistega obdobja, ko smo, vsaj večina, medsebojno delili skorjo kruha, streho nad glavo, si pomagali, medsebojno zaupali, obenem pa bili boj na življenje in smrt. Ob tem pa se nam postavlja vprašanje: ali bi ne bilo prav, da bi nas tudi dandanes večkrat prevel občutek tedanje sloge, prijateljstva, tovarištva, požrtvovalnosti in potrpljenja?« je dejal Slavko Ribaš in nadaljeval:

»Petintrideset let gradimo novo, samoupravno, socialistično, neuvrščeno domovino. Naš povojni razvoj je bil izredno dinamičen, saj je bilo potrebno nadoknaditi vse tisto, kar smo zaradi zgodovinskih okoliščin v preteklosti zamudili.« Poleg napredka, ki je viden na vsakem koraku, je Slavko Ribaš opozoril tudi na razvoj samoupravljanja in se dotaknil pomanjkljivosti, ki jih bomo morali na tem področju našega življenja še odpraviti ter strnil svoje praznične misli z gospodarskimi uspehi naše občine, ki bi lahko bili ob večji zavzetosti, manjših stroških poslovanja, boljši organiziranosti, uvajanju tehnološko in dohodkovno zanimivejših proizvodnih programov, uspešnejšega in produktivnejšega dela, boljši. »Čaka nas trdo in naporno delo, v katerem bomo uspešni le, če bomo znali združiti vse ustvarjalne sile ter, kot v slavnih časih NOB in revolucije, ustvariti vzdušje borbenosti, zaupanja in sloge. Zato naj nam bo revolucionarno izročilo našega praznika vodilo ter vzpodbuda za nadaljnje delo.«

Zbrane delegate sta pozdravila tudi Mladen Miladinović, podpredsednik izvršnega sveta občine Slavonska Požega in Marija Ivković, predsednica OK SZDL Domžale. Po podelitvi občinskih priznanj se je slavnostna seja zaključila z bogatim kulturnim programom.

OSREDNJA SLOVESNOST se je nadaljevala na novi obvoznici, eni največjih naložb v komunalno infrastrukturo v naši občini. Številne občane in goste je najprej pozdravil Franc Hribar–Lovro, predsednik kamniške komunalne skupnosti, ki je orisal gradnjo prvega dela obvoznice ob Duplice do železnega mostu v Kamniku, naložbo, vredno 150 milijonov dinarjev, za katero je sredstva prispevala tudi republiška skupnost za ceste. Ob tej priložnosti se je posebej zahvalil projektantom in izvajalcem del za kvalitetno in v roku opravljeno delo.

O pomenu obvoznice pa je spregovoril Tone Pengov, predsednik našega izvršnega sveta. Poudaril je, da bo prvi del kamniške obvoznice ne le zagotovil večjo prometno varnost, ampak je hkrati eden poglavitnih elementov revitalizacijskega procesa in varovanja kulturne dediščine starega mestnega jedra. Hkrati prvi del obvoznice skupaj z modernizacijo ceste skozi Tuhinjsko dolino predstavlja najkrajšo povezavo med Gorenjsko in Štajersko ter ponuja razmišljanja o takih prometnih rešitvah, ki bi mesto razbremenile tranzitnega prometa in bi ulice v starem mestnem jedru namenili v prvi vrsti pešcem.

»Vrednost zgrajenega objekta znaša okrog 150 milijonov dinarjev in obsega poleg izgradnje ceste še izgradnjo glavne primarne kanalizacije za območje Novega trga s prečrpavališčem v glavni kolektor na Perovem, glavni vodovod za to območje, izgradnjo propustov in delno regulacijo hudournikov, prestavitev daljnovoda, izgradnjo glavnega PTT kanala in ureditev razsvetljave. To pomeni, da smo se izgradnje lotili celovito... Gradnja ceste je pogojevala tudi odstranitev 17 stanovanjskih hiš, pri tovarni Stol pa je bilo potrebno za cesto žrtvovati del zunanjega skladišča lesa. Poudariti želim izredno razumevanje občanov, saj so bili vsi odkupi zemljišč sporazumno urejeni, občani so z razumevanjem, mnogi pa tudi s preselitvijo v začasna stanovanja, omogočili hitrejšo izgradnjo.«

V nadaljevanju je Tone Pengov opozoril na to, da je s prvim delom obvoznice razrešen le del kamniškega prometnega vozla in da bo treba zgraditi tudi naslednji odsek do Kemijske inudstrije in razrešiti problem povezovalne ceste, ob koncu pa je spregovoril o najpomembnejših gospodarskih gibanjih v občini ter pri tem menil, da se še nismo vsi z enako mero odgovornosti lotili uresničevanja stabilizacijskih nalog. »Letošnje leto, pa tudi nekaj prihodnjih, je čas temeljitih preizkušenj, ko bomo vsak na svojem delovnem mestu in bivalnem okolju dokazovali, kako smo se lotili dela, da bi bolje in uspešneje gospodarili. Pri tem ne smemo pozabiti, da je ta bitka za gospodarsko ustalitev hkrati tudi bitka za samoupravljanje, za varovanje vseh vrednot socialistične revolucije, za bratstvo in enotnost, neuvrščenost, za Titovo Jugoslavijo. Le tako bomo lahko tudi v prihodnje z delovnimi uspehi in radostjo slavili občinski praznik.«

Preden je Vinko Gobec, predsednik izvršnega odbora republiške skupnosti za ceste prerezal trak in je kolona avtomobilov krenila po novi obvoznici, so osmim posameznikom podelili priznanja za posebno prizadevno delo pri izradnji obvoznice. Prejeli so jih Anica Cebek, Skupščina občine Kamnik, Janez Turnšek, SKG Kamnik, Pero Petrič, Aleš Štuler, Vinko Kolmanič, vsi Slovenija ceste – Tehnika Ljubljana, Avgust Iskra, Komunalno podjetje Kamnik, Franc Golob, Zarja Kamnik in Franc Mlakar, SGP Graditelj Kamnik.

PARTIZANSKA VASICA RUDNIK je ob občinskem prazniku podoživljala dogodke med narodnoosvobodilno borbo na tem območju, ki so bili dragocen prispevek v boju naših narodov za osvoboditev, Zavzeti kraja i, predvsem mladina, so namreč obnovili partizanski bunker, v katerem je leta 1944 nekaj mesecev delovala prva partizanska tiskarna na Gorenjskem. Na slovesnosti, ki so se je udeležili tudi številni borci, aktivisti, družbenopolitični delavci in občani, je o dogodkih, ki so Rudnik zapisali z velikimi črkami z zgodovino revolucije in boja za osvoboditev, spregovoril Tone Pengov.

»V bunkerjih, pred katerimi smo se zbrali na današnji spominski slovesnosti, so se v času narodnoosvobodilnega boja našega naroda odigrali dogodki, ki so partizanski Rudnik zapisali z velikimi črkami v zgodovino revolucije in boja za osvoboditev: tu je namreč nekaj mesecev delovala prva partizanska tiskarna na Gorenjskem in prav tu se je januarja 1945 odigrala drama aktivistov, članov OK KPS in odbora OF za kamniško okrožje, ko je sovražnik zaradi izdaje napadel bunkerje in zločinsko pretrgal revolucionarno pot večini političnih delavcev, ki so se tu zbrali,« je dejal govornik in po teh uvodnih besedah spregovoril o letih pred NOB, ko je nacistična Nemčija s svojim političnim in gospodarskim pritiskom vplivala tudi na notranjo in zunanjo politiko Jugoslavije.

Tone Pengov je nato orisal dogodke, ki so pripeljali do preselitve prve partizanske tiskarne na Gorenjskem je namreč svoje zametke dobila že v Rašiški četi, z novo močjo pa zaživela v začetku leta 1943; do konca tega leta je na Kamniškem delalo že šest tehnik, kar v petih so imeli rotacijske stroje. Sredi decembru tega leta je začela tiskati osvobodilni tisk prva partizanska tiskarna na Gorenjskem v Šrajevi opekarni v Radomljah. Zaradi nevarnosti, da bi tiskarno odkrili, so zanjo v začetku leta 1944, poiskali novo skrivališče v gozdu nad vasjo Rudnik. Tiskarna je po preselitvi dobila šifro 7 A. »Na tem mestu je torej nastajal dragocen partizanski tisk, ki je širil revolucionarne misli, obveščal o bojih z okupatorjem doma in v svetu ter vzpodbujal k še večji želji in odločenosti, da bo sovražnik premagan. Tiskarna je tu delala do konca avgusta 1944, ko so jo zaradi varnosti preselili v Kamniško Bistrico in od tu čez dva meseca v Savinjsko dolino.«

Tone Pengov je opisal tudi dogodke (6. januarja 1945 in sestanek vojnorevolucionarnega komiteja julija 1941 v Volčjem potoku, na katerem so sprejeli odločitev o začetku oborožene vstaje na Kamniškem ter nanizal nekaj misli o današnjem utripu teh krajev. Ob koncu je Tone Pengov spregovoril še o gospodarskem položaju v občini in o pripravi planskih dokumentov. »Danes teče proces planiranja marsikje neodvisno in povsem ločeno od planiranja v tozdih in interesnih skupnostih. Usklajevanje pa je potrebno širiti tudi čez krajevne in občinske meje. Dobro sodelovanje med krajevno skupnostjo Volčji potok in Radomljami je hkrati tudi del sodelovanja med obema sosednjima občinama, ki tudi sicer sodelujeta na mnogih področjih. Pri tem se marsikdaj porajajo problemi in trenja, kar je povsem razumljivo zaradi različnega obstoječega stanja, razvojnih usmeritev in specifičnosti posameznih območij. Na drugi strani pa teh problemov ni tam, kjer tudi sodelovanja ni... Iskanje stičnih točk je večkrat dolgotrajno in težko, vendar že vsak začetek pomeni tudi ponovni začetek podiranja plotov zaprtosti.«

Mali intervju velikih ljudi

Nekega dne sem prišla do sklepa, da se mladi premalo družimo z izkušenimi ljudmi, s tistimi, ki so nam dali nekaj, za kar smo jim lahko hvaležni.

Boječe sem pritisnila na hišni zvonec in čakala žensko, ki se v težkih trenutkih NOV ni skrivala za zapečkom, temveč je s puško na rami stopila nasproti sovražniku.

Bila sem presenečena. Marija Avbelj-Nadja, nekdanji komisar bataljona, se mi je predstavila v čisto drugačni luči, v kakršni sem jo pričakovala. Sprejela me je toplo in z nasmehom na obrazu, njene poteze, nežne in prijazne, pa so močno prekrivale leta.

Takole mi je pripovedovala o usodnem 6. januarju 1945, ko se je v vasi Rudnik zgodilo nekaj strašnega.

»V bunkerju nas je bilo skritih pet deklet: Lija, Zdenka, Danica, Rezka in jaz. V tem bunkerju smo prebivale samo začasno.

Krtov oče nas je sproti obveščal o nevarnosti in nam obljubil, da nam bo prinesel zajtrk. Petega januarja je močno snežilo. Snežinke so padale na domačo zemljo, kot zaveznice, ki brišejo stopinje in sledi v snegu. Drugi dan okoli 11. ure smo zaslišale nad seboj korake. Mislile smo, da nam je Krt prinesel kaj za pod zob. Ko pa je bilo slišati vse več čevljev, smo bile prepričane, da gredo Nemci na Kolovec, kjer so imeli večkrat strelske vaje.

Vse je zajel nekakšen nemir, ki je vse bolj grizel in razjedal zdravo misel. Bile smo napete in smo pričakovale nekaj, zaradi česar smo drgetale.

Tedaj se nenadoma vrata bunkerja odpro in zagledamo rdečelasega Nemca, ki je s koroškim naglasom pogrkujoče zavpil: »Ven, ven iz bunkerja«. Zdenka se je v istem hipu ustrelila. V naših očeh je begal in se sprehajal strah. Sklenemo, da gre prva iz bunkerja Rezka, ker je bila po poklicu kuharica in ni imela nobene večje funkcije. Ko pride ven, zaslišimo rezek pok in naše oči zalijejo solze.«

Pogledam tovarišico Nadjo, ker je za hip prekinila pogovor in po licih so jih pritekle solze, solze spomina na prestano grozo. »Nemec ponovi grožnjo. Tedaj se odločimo za naslednjo. Danica je bila najmlajša, komaj 16 let ji je bilo. Po postavi je bila še otrok, le njena duša in srce sta bila odrasla. Danica se opogumi in gre ven. Z Lijo ne slišiva strela zato se oddahneva. Lija predlaga naj se ustreliva. Otrpli poseževa po pištolah in sproživa. Čez dolgo časa se šele zavem, da sem živa. Pogledam proti Liji, nema sedi v kotu, po obrazu pa ji drsijo kaplje krvi. Šele sedaj ugotovim, da mi je pištola zatajila. Nenadoma se poženem proti vrhu in sprožim. Skozi solze vidim fašista, kako se je zgrudil na tla. V meni se prebudi neka sla po življenju, zato se poženem v dir, v tek nasproti življenju.

Pri potoku se drugič srečam s smrtjo. Soočim se z drugim Nemcem. Toda začudo, ta ne sproži, temveč samo bulji vame. Moje noge so oslabele, porezane in krvave. Pridem do kolovške graščine in vprašam nekega starca, po kateri poti naj grem, da pridem do Krta. Starec mi pove in spet se spustim v tek. V nosu začutim dim. Sklepam, da so fašisti pokončali vse bunkerje v Rudniku. Pot me pripelje h Krtovim. Tudi tu je doma smrt. Mati joče, ker so ji Nemci ubili moža. Enajstletno dekletce mi pokaže pot do Grdava. Tu se priključim ostalim tovarišem, ki so se uspeli rešiti. V naših dušah leži tema, nekakšna težina«.

Zopet se obrnem proti Nadji, ki prekine pripoved. Reče mi: »Vanja, ne piši o meni, temveč o tistih, ki jih ni več. O tistih mladih dekletih in fantih, ki so se z mladostno zagnanostjo vrgli v smrt, za življenje drugih. Piši o ljudeh, ki so izdahnili v Auswichu, Dachau in še marsikje.«

Čutim, da trepečem. Ta ženska je res čudovita, njeno pripovedovanje je tako živo, da vidim vse tisto strašno pred seboj. Povedala mi je tudi, da današnja mladina ni takšna, za kakršno jo imajo mnogi.

Ona veruje v nas in zato sem jo vzljubila. Poslovila sem se, na pragu pa sem se ponovno zazrla v tiste lepe oči, ki so videle in prestale že mnogo hudega.

Ta spis je posvečen vsem padlim, ki so dali svoje življenje v Rudniku za vse nas.

Mladi smo posvetili mnogo časa obnovitvi bunkerja, da bo kot spomenik poznejšim rodovom.

VANJA KLADNIK

UTRINKI S PRIREDITEV OB NAŠEM OBČINSKEM PRAZNIKU

PODPIS DARILNE LISTINE, s katero je slikar Miha Maleš, naš rojak, poklonil svojemu mestu ob njegovem častitljivem jubileju, je bil uvod v slovesno otvoritev novih galerijskih prostorov v Kamniku na Titovem trgu, kjer bo stala razstava podarjenih del Mihe Maleša. Ob podpisu darilne listine, s katero je Kamnik dobil preko 2600 slikarjevih del, predvsem grafik, se je Miha Maleš posebej zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli k ureditvi novih galerijskih prostorov in ob tem dejal: »Veste, človek star ratuje in razmišlja, da bi bilo lepo, če delo ostane skupaj. Zato sem Kamniku poklonil prav vse grafike.«

Ob otvoritvi galerije je o zahtevni adaptaciji hiše, s katero se ohranja delček kulturne dediščine, spregovorila Marina Zupančič, ustvarjalno delo Mihe Maleša pa je opisal prof. dr. Mirko Jutršek. Kulturni dogodek, ki se ga je udeležila množica kulturnih in družbenopolitičnih delavcev ter občanov, je s svojim nastopom izpolnila še harfistka Pavla Uršičeva.

TEMELJNI KAMEN ZA VETERINARSKI ZAVOD KAMNIK – DOMŽALE je bil ob prazniku občine tudi nov temeljni kamen sodelovanja med obema sosednjima občinama. Veterinarska zavoda obeh občin sta se nameč lani združila v enovito delovno organizacijo in že s tem ustvarila boljšo organizacijo dela in delno tudi boljše materialne pogoje. Z novo stavbo, ki bo zrasla ob novi obvoznici, pa se bodo delavcem zavoda bistveno izboljšali tudi delovni pogoji, s tem pa samo delo zavoda. Na priložnostni slovesnosti, ki so se je udeležili predstavniki domžalske in kamniške občine ter republiškega veterinarskega zavoda, je o novi naložbi, ki bo stala okrog 7 milijonov dinarjev in za katero bosta anuitete na osnovi posebnega dogovora pokrivali obe sosednji občini, najprej spregovoril Franc Kranjc, direktor veterinarskega zavoda, ki je posebej opomnil na to, da boljša organizacija veterinarske službe obeta ne le večjo preventivno skrb za živino in napredek kmetijstva sploh, ampak je pomemben dejavnik splošnega ljudskega odpora. Zbranim je spregovoril tudi Peter Gubanc, član izvršnega sveta domžalske občine in predsednik komisije za kmetijstvo, ki je tudi položil temeljni kamen. Zanimive so bile njegove ugotovitve, da se je prireja živine v zadnjem obdobju še enkrat povečala, prav toliko je porasla proizvodnja mleka. Pa tudi primerjava dela veterinarja, ki je v preteklosti, s kolesom obredel široko delovno območje, nosil svoje delovne pripomočke v nahrbtniku, za sterilizacijo pa mu je pogosto služil kar štedilnik, in današnjim veterinarjem, ki je s sodobno opremo pomemben člen v živinoreji in hkrati v pospeševanju kmetijstva, je zanimivo ponazorila napredek na tem področju.

TUDI KRAJEVNE SKUPNOSTI SO BOGATEJŠE ZA NOVE OBJEKTE, saj so ob občinskem prazniku odprli dva kilometra urejene ceste med Potokom in Vranjo pečjo, za katero so sredstva prispevali krajevna skupnost Srednja vas, Gozdno gospodarstvo, kamniška komunalna skupnost, pa seveda še krajani s prostovoljnim delom in materialom. Cesta je dragocena pridobitev za prebivalce Vranje peči, zlasti za zaselek Apnenčar, ki doslej ni imel cestne povezave z dolino.

V Nevljah pa so ob prazniku občine odprli novo športno igrišče, ki je stalo 410 tisočakov. Sredstva zanj so prispevali krajevna skupnost (290 tisoč) ter samoupravne skupnosti za telesno kulturo, otroško varstvo in izobraževanje. Skupaj s prostovoljnim delom je igrišče, ki ima 2900 kvadratnih metrov površine, vredno milijon dinarjev.

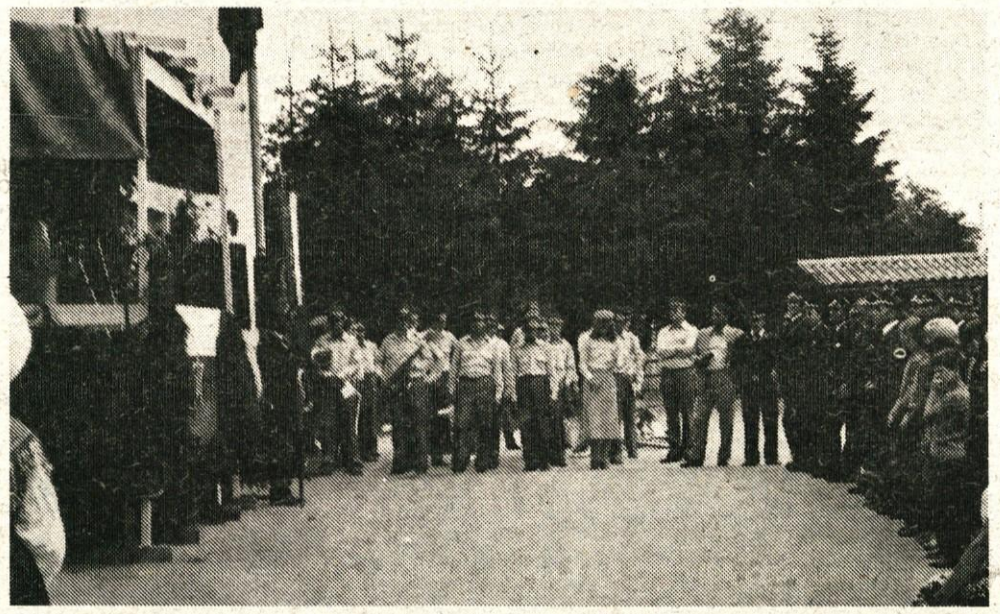

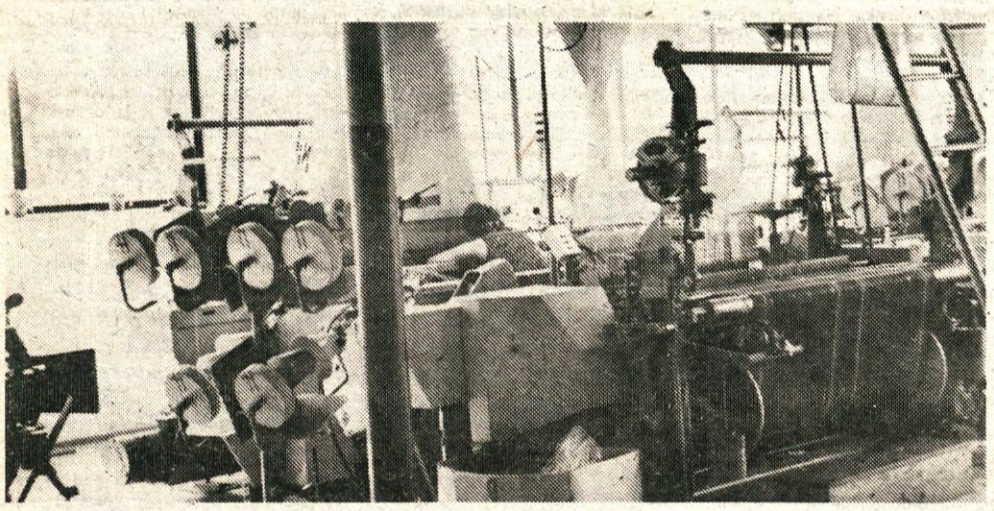

DELOVNI USPEH SVILANITA je bil prav tako združen s praznovanjem občinskega praznika: odprli so nameč nove proizvodne prostore tozda Svila in prostore delovne skupnosti skupnih služb, v katerih je tudi nov obrat družbene prehrane. O pomenu pridobitve za 800-članski kolektiv Svilanita je na slovesnosti, ki so jo s kulturnim programom izpolnili pevci Solidarnosti in mladi recitatorji in glasbeniki, spregovoril Brane Stankovič, predsednik delavskeg sveta. Nanizal je podatke o poslovanju v delovni organizaciji, ki naj bi letos ustvarila 500 tisoč dinarjev celotnega prihodka, kar znova potrjuje, da je Svilanit v 32 letih svojega obstoja od skromne tovarne postal pomembna delovna organizacija v občini. Zlasti v zadnjih letih, ko so z novimi prostori in posodobitvami kar za 60 odstotkov povečali proizvodne zmogljivosti, ob tem pa kar za polovico zmanjšali nočno delo. Naložba v 2.300 kvadratnih metrov novih površin tozda Svila, ki je edini jugoslovanski proizvajalec tkanine za kravate, je znašala 37 tisoč dinarjev. Pomembno je tudi to, da so v novi tkalnici namestili najsodobnejše brezčolnične statve ter vse spremljajoče dejavnosti tkalnice, s čimer so se delovni pogoji znatno izboljšali in omogočajo letno proizvodnjo preko milijon kravat in ostalih svilenih izdelkov. Naložba v nove prostore skupnih služb in obrat družbene prehrane je znašala 25 tisoč dinarjev. Dodati velja še, da so za oba nova objekta prispevali 34 odstotkov lastnih sredstev, ostali del naložbe so pokrila posojila.

PRAZNOVALI SO TUDI V MOSTAH in praznik svoje krajevne skupnosti obogatili z novimi pridobitvami – pločnik, vrtna ograja in avtobusno postajališče – ki bodo zagotovili večjo prometno varnost predvsem šolarjem. Na praznični prireditvi je spregovoril Stane Zarnik, predsednik krajevne organizacije SZDL Moste, ki je orisal dosedanji hiter razvoj krajevne skupnosti, kar kaže na to, da zapisani načrti niso bili le želje, ampak naloge, ki jih tudi uresničujejo. Dotaknil se je tudi vročih razprav o samoupravni in družbenopolitični organiziranosti osnovnega šolstva na območju treh krajevnih skupnosti. Razprave so se strnile v ustrezno rešitev v okviru samoupravne skupnosti za izobraževanje. Posebno pozornost pa je namenil sodelovanju med krajevnimi skupnostmi na tem območju, ki je že rodilo uspehe in naj bi jih tudi v prihodnje, na osnovi samoupravnega dogovarjanja, enotnosti in solidarnosti. Na slovesnosti so Mariji Bobnar, Ani Razpotnik, Andreju Sivcu in Francki Zabret podelili srebrno priznanje osvobodilne fronte, kulturni program so izpolnili domači osnovnošolci in njihov novoustanovljeni mešani pevski zbor, ki je tokrat nastopil prvič in prijetno presenetil poslušalce.

KRAJANI VOLČJEGA POTOKA SO PRVIČ PRAZNOVALI KRAJEVNI PRAZNIK, ki obeležuje sestanek vojnorevolucionarnega komiteja 25. julija 1941 v Volčjem potoku, na katerem so sprejeli sklep o začetku oborožene vstaje na Kamniškem. Kako delavni in zavzeti so prebivalci te male krajevne skupnosti izpričuje že udeležba na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti, ki so se je udeležili tudi nekdanji borci in družbenopolitični delavci občine. Krajani so namreč vsa sredstva, ki so jih doslej namenili razvoju kraja, vedno oplemenitili s prostovoljnim delom in svojimi prispevki in s tem pridobili predvsem najpomembnejše infrastrukturne objekte. Med najpomembnejše načrte pa postavljajo izgradnjo doma krajevne skupnosti, povezano z ostalimi krajevnimi skupnostmi pa bodo vse sile namenili predvsem pospeševanju kmetijstva in razvoju kmečkega turizma.

Krajani Volčjega potoka so ob prazniku krajevne skupnosti v svoji sredi posebej toplo pozdravili Toneta Šturma, enega od organizatorjev oborožene vstaje na Kamniškem in udeleženca sestanka vojnorevolucionarnega komiteja. S preprostimi, a doživetimi besedami je Tone Šturm obnovil dogodke pred začetkom vojne, poudaril pripravljenost in zavzetost krajanov, ki so kot organizatorji ali somišljeniki podprli revolucionarno, a težko pot za osvoboditev ter nanizal tudi nekaj misli o današnjem gospodarskem položaju. Domači mladinci so tudi tokrat pripravili bogat kulturni program, ki je sledil podelitvi krajevnih priznanj OF. Prejeli so jih Viktor Leskovec, Frido Petrič, Tone Slovodnik in Riko Tomšič.

Sicer pa smo Kamničani ob prazniku občine dobili tudi nov gostinski objekt Pod gradom, zvrstile pa so se še številne športne prireditve, o katerih poročamo na športnih straneh.

DOGODKE SPREMLJALA JANA TAŠKAR

Pohod po poteh Šlandrove brigade

Za dan borca je v soboto, 5. julija krajevna organizacija ZRVS Matija Blejc–Matevž Tuhinj organizirala pohod po poteh Šlandrove brigade.

Vsi pohodniki smo se zbrali na Špiku (gaberskih senožetih), kjer je bila ustanovljena Šlandrova brigada. Po pozdravu je Tone Poljanšek-Branko orisal slavno pot in pomen ter borbe Šlandrove brigade. Po kulturnem programu, ki so ga pripravili mladinci iz Motnika in polaganju venca pred spomenik, kjer je bila ustanovljena Šlandrova brigada, je kolona pohodnikov krenila proti Slopem, kjer je ob spomeniku govoril Tone Podbevšek-Srečo o borbah brigade in važnem prehodu Slope za partizanske kurirje in borce.

V imenu družbenopolitičnih organizacij Motnika je pohodnike in pobudnike pohoda pozdravil predstavnik krajevne organizacije Zveze borcev Motnik-Špitalič Jože Brezovar.

Po kulturnem programu mladincev in pionirjev iz Motnika je kolona krenila proti Menini. Druga kolona, ki se je od glavne odcepila že v Špitaliču, je položila venec k spomeniku padlim na Okrogu in se z glavno kolono iz Slopov združila na Menini.

Na Smrekovcu, mestu, kjer je Šlandrova brigada imela svoj zbor in leta 1943 dala zaprisego, smo se na večer sešli z borci, mladinci in rezervnimi starešinami iz Zadrečke doline. Udeležba iz Tuhinjske doline je bila številnejša, saj se je pohoda udeležilo poleg rezervnih vojaških starešin še veliko število preživelih borcev, komandirjev in komandantov slavne Šlandrove in drugih brigad, ki so se bojevale na področju Menine.

Iz Zadrečke doline je bila udeležba skromnejša, vendar je bilo snidenje obeh pohodnih enot prisrčno in veselo. Zvečer so borci obujali spomine na preživele težke, a pomembne dni naše zgodovine. Mlajši pa smo prisluškovali njihovemu pogovoru dolgo v noč.

V nedeljo zjutraj je bil najprej zbor pohodnikov, nato pa je pred spomenikom vsem padlim na Menini govoril nekdanji načelnik štaba brigade Franc Zavasnik-Božič, ki je orisal borbeno pot slavne udarne Šlandrove brigade od njene ustanovitve do osvoboditve. Po gromkem aplavzu vseh zbranih po njegovem govoru je bilo čutiti, da je povedal marsikaj, kar si je potrebno zapomniti in še naprej budno stati na braniku domovine in še bolj razvijati vsesplošni ljudski odpor in družbeno samozaščito.

Po kuturnem programu, ki so ga pripravili mladinci iz Tuhinja in Zadrečke doline je bilo tovariško srečanje, kjer so si nekdanji borci in aktivisti, ki so se bojevali in delovali na področju Menine, krepko stisnili roke.

Krajevna organizacija ZRVS Matija Blejc–Matevž Tuhinj si je zadala nalogo, da naj bi ta pohod postal tradicionalen in množičen: vsako leto naj bi iz mesta ustanovitve Šlandrove brigade na Šipku krenili na vse pomembnejše kraje, kjer se je bojevala ta brigada. Mislimo, da bomo z takimi pohodi in drugimi podobnimi manifestacijami obujali tradicije NOB, širili in krepili vsesplošni ljudski odpor in družbeno saozaščito v krajevni skupnosti.

JOŽE SEMPRIMOŽNIK

Ustanovljeno društvo kadrovskih delavcev

Osnovna programska usmeritev društva je izobraževanje in usposabljanje kadrovskih delavcev, kar bo nedvomno prispevalo k pripravi kvalitetnejših gradiv za odločanje na področju kadrovske politike. ker je tudi sama kadrovska dejavnost zelo heterogena, zelo zahtevna, je prav gotovo nujno potrebno, da se delavci, ki delajo na področju kadrovske politike, nenehno izobražujejo, kajti uspešno reševanje kadrovske problematike in sprejemanje ustreznih kadrovskih odločitev je možno le na podlagi temeljite strokovne priprave kadrovskih odločitev.

Na ustanovnem občnem zboru v začetku septembra so sprejeli pravila, programsko usmeritev in program dela društva kadrovskih delavcev v občini kot tudi pravila in programsko usmeritev Zveze društev kadrovskih delavcev v SR Sloveniji. Izvolili so tudi organe društva, za predsednika društva pa je bil izvoljen Ivo Griljc, iz SGP Graditelj. O vlogi in pomenu kadrovskih služb v organizacijah združenega dela je članom društva spregovoril namestnik sekretarja sekretariata za kadrovska vprašanja v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije Milan Pavliha, ustanovnega občnega zbora pa se je udeležil tudi predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev zveze društev kadrovskih delavcev v SR Sloveniji Janez Kapun.

Društvo kadrovskih delavcev v občini Kamnik je enajsto ustanovljeno društvo v Sloveniji. Trenutno šteje 41 članov, med katerimi je največ delavcev s srednjo izobrazbo (16), z višjo (14), z visoko (7) ter štirje delavci z nižjo izobrazbo. V društvu so, kot že rečeno, člani z zelo različnimi poklici in sicer: psihologi, pravniki, sociologi, predmetni učitelji, ing. tehnologije lesarstva, socialni delavci, arhitekti, ekonomski tehniki, gimnazijski maturanti, administrativni, kemijski in galanterijski tehniki, prodajalci ipd. V društvu sta trenutno tudi dva poslovodna organa. Dela in naloge, ki jih opravljajo člani društva v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, so tudi zelo različna, tako kot je različna tudi sama kadrovska dejavnost, od vodenja kadrovskih služb oz. splošno kadrovskih sektorjev do nalog na področju izobraževanja, delovnih razmerij, varstva pri delu, nagrajevanja, poklicnega usmerjanja ipd.

Nepotrebno je posebej poudarjati pomen znanja pri delu kadrovskih delavcev. Skupaj z drugimi subjekti – samoupravni organi, družbenopolitičnimi organizacijami in poslovodnimi organi so delavci na področju kadrovske politike neposredno odgovorni za uresničevanje načel dolgoročne in načrtne kadrovske politike. Žal moramo dostikrat ugotoviti, da v naših razvojnih dokumentih ni ne dolgoročnosti in ne načrtnosti v kadrovski politiki.

V družbenem dogovoru o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik, ki smo ga sprejeli v začetku januarja, smo se opredelili za stalno izobraževanje kadrovskih delavcev. Še posebno pa je to potrebno v sedanjem procesu reforme vzgoje in izobraževanja. Poudariti moramo, čeprav na to dostikrat pozabljamo, da so usmerjeno izobraževanje, štipendijska politika in planiranje kadrov sestavni deli kadrovske in s tem tudi celotne razvojne politike.

T. M.

Praznik Motnika in Špitaliča

Krajevni skupnosti Motnik in Špitalič praznujeta svoj praznik v spomin na dogodek 19. avgusta 1943, ko je okupator odpeljal iz območja Motnika in Špitaliča veliko število zavednih domačinov v svoje zapore. Najprej v zloglasni Celjski pisker, nato pa v Maribor, na Dunaj in naprej v morilska nemška taborišča Dachau in Mauthausen. Kljub mučenju in težkim zasliševanjem med njimi ni bilo izdajalcev. Veliko se jih ni nikoli vrnilo v svoje požgane in izropane domove.

V okviru praznovanja je bilo 24. avgusta na Lipovcu nad Špitaličem pod pokroviteljstvom KS Motnik lovsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe, srnjaka in merjasca. KS Motnik je podelila tudi prehodni pokal najboljši lovski družini v omenjenem streljanju v občini Kamnik. Zadnji dan avgusta je bilo ob 15. uri odkritje spominskega obeležja OF na hiši v Motniku, kjer je bil jeseni leta 1944 zbor delegatov OF za Kamniško omrežje, izvoljen je bil plenum OF in izvršilni odbor. Spominsko obeležje je odkril Albin Vengust-Hrast, ki je naše kraje v času vojne prehodil po dolgem in počez. Slovesnosti so se udeležili tudi vidnejši predstavniki družbenopolitičnega življenja občine Kamnik in Domžal ter borci in nekdanji delegati, kakor tudi lepo število domačinov.

Po slavnostnem govoru Albina Vengusta je skupina pionirjev in mladincev Prosvetnega društva Motnik izvedla kulturni program. Po katerem so delegacije odnesle vence na spominska obeležja in grobove padlih v okolici. Nato je bilo v prosvetni dvorani tovariško srečanje.

JOŽE SEMPRIMOŽNIK

Na smrt obsojene zapornice: od leve proti desni Fračiška Bohinc z Jesenic, Minka Kolar iz Škofje Loke, Štefka Jakše iz Kranja, Slavka Dolgan iz Šmarce pri Kamniku in Ivanka Mežnar iz Ihana

Ob 35-letnici osvoboditve zapornic iz Aishacha

Stošestinštirideset Slovenk, pripeljanih od vsepovsod, največ je bilo Gorenjk, se nas je v pomladi 1944 znašlo v Begunjah. Nekatere so bile tam prvič, mnoge smo bile povratnice. Vedele smo, da pot ne bo peljala več domov. Računale smo lahko samo na najhujše. Tako smo živele pod vtisom vsakodnevne grožnje in črne slutnje, da smo zaznamovane za transport v koncentracijsko taborišče.

To pot je gestapo spremenil taktiko. Organiziral je sodbo, sodbo, ki je živčno ubijala. Omizje je zasedlo celovško vojaško sodišče v črnih obredih oblačilih, pod njimi gestapovska uniforma, Sledila je obrazložitev in sodba po vojnem zakonu: za partizansko sodelovanje od enega do dvajset let – teh je bilo največ, sledila je dosmrtna ječa in sodba na smrt. Tako sem komaj dojela besede »Slavka Dolgan zum Tode«. Grozljivo tihoto je prekinil padec, Slavki se je stemnilo pred očmi. Doma sta jo čakala dva mladoletna otroka. Na smrt so bile obsojene še: Minka Kalan, Štefka Jakše, Frančiška Bohinjc in Ivanka Mežnar.

Potem so nas ločili, nekatere nazaj na »belegšaft« na mučno čakanje do končnega razpleta.

Na smrt obsojene pa so odvkekli v posamezne bunkerje, jim še poslabšali hrano, poostrili stražo in jih v tej psihozi neprestano opazovali.

Že v Begunjah smo spoznali, da je nemška taktika predvsem duševno streti človeka.

Petnajstega avgusta 1944 so že zarana zarožljali ključi v vratih, v trenutku smo morale pobrati svoje borne predmete; strpali so nas v posebno sobo, kjer smo čakale, da so prišli kamioni. Ugibale smo – kam? S kamioni so odvažali tudi talce. Končno so nas naložili in vožnja se je končala na železniški postaji Lesce. Čakali so nas živinski vagoni, zastraženi od vojaštva. Povelja so bila surova in kratka. Tlačili so nas v vagone, dokler niso bili natrpani, da se nobena ni mogla vsesti. Nekatere so bile celo vklenjene.

Še kratek poduk gestapa: »Zapomnite si, da ste bile v primerjavi z drugimi lagerji v Begunjah na letovišču«.

Vlak je potegnil, še zadnji pozdrav in zapele smo pesem. Gorenjska je vedela za transport. Vse do Podrožce so ljudje mahali v pozdrav z belimi robci in rdečimi rutami in nam tako dajali upanje na vrnitev.

Drugi transport je sledil v podobnih okoliščinah 29. septembra.

Tako smo se vozile dva dni do Ausburga, kjer so nas priklopili tovornim vagonom do Aichacha, kamor smo dospele v jutranjih urah. Pričakale so nas paznice v temno modrih uniformah s srebrnimi našitki. Skozi mesto smo šle peš, izmučene od dolge poti, z zateklimi nogami in neprespane. Ljudje so nas gledali. Mogoče je celo kdo sočustvoval z nami.

Nad vhodnimi vrati smo hitro prebrale Strafanstalt Aichach.

V zgodovini se mesto prvič omenja leta 939. Grof Otto IV. je dal dograditi mestni grad v Aichachu leta 1126. Cesar Ludvik Bavarski je podelil kraju mestne pravice leta 1347. V letih 1634 do 1704 je Aichach popolnoma pogorel zaradi nenehnih vojn.

Spet so ga pozidali in v začetku 19. stoletja je to mesto postalo mesto urarjev.

Strafanstalt Aichach beležijo od leta 1926 dalje.

To je le kratka zgodovina mesta.

Za nas pa se je začelo življenje, na kakršnega nas je opozoril gestapo v Lescah.

Taboriščna vrata so se zaprla za nami, postavili so nas ob zid. »Postrelili nas bodo«, je zapešetala Bergantova. »Ne nori, zato nas niso pripeljali tako daleč«, je sledil vzpodbuden odgovor tovarišice Mare. Pobrali so nam prtljago, zlatnino. Dobile smo grobe črne obleke z rumenim pasom na rokavu. Oropali so nas imen in priimkov, postale smo številke.

Strpali so nas v celice – samice. Zaradi stanovanjske stiske, po štiri v eno celico z eno posteljo, čez dan pritrjeno na zid, mizo in stolom. Tudi kibla je bila samo za eno. Tako so nas že kar pri osebni higieni začeli poniževati.

Za začetek smo šivale nogavice za vojsko v celicah, ki so bile tako grajene, da je paznica od zunaj nadzorovala sleherni kotiček skozi režo na vratih. Vpitje in šikaniranje je bilo na dnevnem redu. Pozneje so nas ločili. Niže sojene so poslali na delo na polje in v tovarne. Nekatere so odpeljali v Burghaim, kjer je bilo manjše vojno podjetje. Druge so šle na sever do Lübecka. Tudi te so delale v vojni industriji.

Tiste, ki smo ostale v Aichachu, so namestili v prostoru, kjer smo delale, jedle in spale. Postelje so bile v nadstropja. Dobile smo slabe učenke. Mara je rekla: »dekleta, delo bomo sabotirale« in mnoge so se tega tudi držale. Paznica nas je zmerjala: »Die stinkte Faul, verfluchte Weiberin«. Hrana je bila vedno slabša, slabo zakuhana voda s tremi krompirčki. Paketov nismo smele dobivati. Domov smo lahko pisale vsake štiri mesece. Z nekaj injekcijami in dodajanjem posebnih snovi v hrano so nam zaustavili njim nezaželene funkcije telesa. Začele so se bolezni. Srbečica je grizla v meso in kri. Živci so popuščali. Spominjam se, da je bila v delavnici včasih grobna tišina, ki jo je paznica Schubertova prekinjala z močnim udarcem kladiva po mizi.

Bilo nas je 40 silhuet, ki so ob udarcu poskočile in pozabile, da se nam s tem še bolj odpirajo rane, ki smo jih dobile od srbečice in grobega perila. Mnogim je kri curljala po nogah od ran.

Zavezniki so za nas vse prepočasni napredovali. Dobro znamenje je bilo, da so se naša dekleta začela vračati nazaj v zapor, ki je postal pretesen. Zato so v decembru 1944 pod arkadami na prostem uredili delavnico, tako nas je poleg gladu in bolezni mučil še mraz. Načrtno so nas izčrpavali. Pa vseeno nam niso ubili morale. Lahko rečem, da smo Slovenke prednjačile v tem. Spremljala nas je pesem in bodrila misel na dom.

Besede – **sreča, veselje, sproščenost** – so tu dobile drugačen prizvok.

Srečne smo bile, ko so zatulile sirene in so zavezniški bombniki grmeli preko naših glav. Sledile smo odlaganju smrtonosnega tovora nekje v daljavi. Da bi to lahko bilo tudi za nas usodno, skoraj nismo pomislile.

Sproščeno smo sledile dirki paznic, ki so nas nervozno zaklepale v celice, same pa hitele v zaklonišča, ne meneč se za našo usodo. Veselile smo se teh trenutkov, ker nas ni nihče nenehno nadzoroval in ki so postajali vse bolj pogosti, konec leta 1944, še bolj pa na pomlad 1945.

Da se Nemci umikajo, smo sodile tudi po tem, da so zapor začeli napolnjevati tudi z moškimi. Bilo nas je nekaj tisoč, kdo bi vedel točno.

Politično smo bile kar dovolj organizirane in morala ni nikoli popustila.

Nekega večera smo zaslišale radijska poročila iz nadzorne sobe paznice. Tovarišica Mara je prisluhnila. Radio je oddajal v angleščini. Tako smo bile nekaj tednov na tekočem, Mara je prestregla vse novice in jih komentirala nam. Vzdušje je bilo nepopisno. Še danes sem prepričana, da je paznica namenoma postavila oddajnik blizu line, še tembolj, ker so ob osvoboditvi to paznico Angležinje vzele v zaščito.

Vesti smo si izmenjavale tudi na krožnem kratkem sprehodu po dvorišču. Spiralno stopnišče, po katerem smo hodile in se vračale s sprehoda, je imelo mrtev kot, ki ga oko paznice ni moglo nadzorovati. Tu so si posamezne tovarišice, ki so znale več jezikov, izmenjavale novice že kar v mednarodnem slogu. Mnogo so poleg Slovenk vedele Grkinje in Italijanke. Zastopane pa so bile še Francozinje, Poljakinje, Avstrijke, Čehinje, pa tudi Nemke. Vedno bolj smo čutile, da se bliža konec vojne.

Ironije nemških paznic pa še ni bilo konca. Vrata so se sunkovito odprla in paznica, ki smo jo prištevale k zelo surovim, zakliče: »Ne bojte se, mi smo z vami«.

Čeprav osvobojene, smo še dva dni čakale na hrano za zapahi. Nekateri, ki jim je uspelo priti na hodnik, so odvzeli paznicam ključe, vdrli v skladišča, ki so bila prepoina hrane in se najedli do onemoglosti, kar je bilo za mnoge usodno.

Še v zaporu je sledil sestanek vseh nacij in ko je Mara Bešter predstavljala svojo domovino, jugoslovansko borbo in trpljenje naših ljudi, je na koncu tovarišica iz Avstrije dejala: »Narod s takšno mladino je moral uspeti«.

Pot v svobodo – v prečudovito sončnem dnevu, v najlepši pomladi, kar sem jih doživela v svojem življenju, je bila nepopisna.

Toda že se je pritaknila črna misel, kaj bomo našle doma. Tudi pot še ni peljala domov, temveč naprej v Burgau, v nekdanje barake.

Naša po partizansko organizirana brigada, ki smo jo na hitro sestavili, je bila vsak dan močnejša. Prirejali smo mitinge, predavanja, politične ure, imeli smo svoj pevski zbor. Za prigovarjanje kraljevih pristašev, naj ostanemo in se ne vračamo v Jugoslavijo, nismo bile dovzetne. Imeli smo svoj časopis, ki ga še hranim. Dan za dnem smo hodili preko rdečega makovega polja k cesti, ki je bila nekdaj ponos Nemčije. Gledali smo neskončno vrvenje vseh mogočih vozil, natrpanih z ljudmi kot čebelji roj. Zastave vseh narodnosti so plapolale v vetru in dežju. Tako je potekalo življenje in čakanje na odhod iz Nemčije vse do julija 1945.

Po tridesetih letih smo obiskale Aichach. Obisk nam je omogočil nemški konzul v Zagrebu. Bile smo prva inozemska skupina, ki je po vojni obiskala zapor Aichach, ki danes nosi ime »Prevzgojevalni zavod«.

Sprejel nas je namestnik upravnika s kratkim pozdravnim nagovorom: »Da je za nami doba 30 let, da imamo medsebojne poslovne in prijateljske odnose, mi prihajamo k vam, vi k nam in da za preteklost pač ne odgovarjajo sodobniki. Vaši doživljaji se ne morejo primerjati s sedanjimi, ni več vojne, trdote in surovosti, način dela z ljudmi je vse bolj human. Spominjali se vas bomo s simpatijami«.

Pokazal nam je vse prostore – od kuhinje, spalnic, delavnic in otroškega vrtca, ki so resnično prenovljeni. Mimogrede sem opazila, da je komandni most prazen.

Obiskale smo še Burghaim, kjer so nekatere delale, Burgau, kjer smo od aprila do julija 1945 čakale na povratek v domovino in Augsburg.

Vsi kraji so obnovljeni v starem slogu in ni jih primerjati s tistimi časi, ko je smrt kosila iz zraka. Čisti in urejeni z nemško pedantnostjo, brez smeti in razne navlake pa naj bo to v mestu, na vasi ali na bregovih rek. Tudi o tem smo razmišljale na povratku.

MARICA BREJC

Ob 60-letnici dr. Emilijana Cevca

Pred šestimi desetletji se je rodil, tu pod kamniškimi očaki v mestu ob nekdaj kristalno čisti Bistrici, v mestu z živahno kulturno preteklostjo in ljudmi, ki jih je vedno mikala umetnost.

Beseda je o našem rojaku, akademiku dr. Emilijanu Cevcu, uglednem in neumornem znanstvenem delavcu, ki se že štiri desetletja posveča vprašanjem slovenske umetnostne zgodovine. Biografski podatki nam sicer ne morejo ilustrirati bogate življenjske poti, ki jo je prehodil, a vsaj pomagajo zaznamovati usodno smer, v katero se je podal. Iz Kamnika ga je pot zanesla v Novo mesto, nato pa v Ljubljano, kjer ga je kot sodelavca revije Dejanje in člana naprednega študentskega društva Zarja zatekla vojna. Stopil je v vrste Osvobodilne fronte. Vojna je prekinila študij in tako je končal umetnostno zgodovino leta 1947 v Ljubljani. Leta 1951 je promoviral za doktorja umetnostnozgodovinskih znanosti. Prejel je Humboldtovo štipendijo za postdiplomski študij na univerzi v Münchnu.

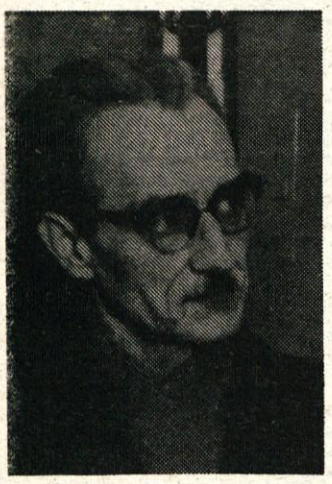

Z znanstvenimi objavami je začel dr. Cevc že zgodaj. Leta 1944 je objavil v Zborniku za umetnostno zgodovino razpravo o poznogotskih freskah na Križni gori. Težišče njegovega znanstvenega dela je vse do danes preučevanje slovenske srednjeveške umetnosti, posebej kiparstva, čeprav vemo, da v svojih člankih in uvodnih razpravah v katalogih zvesto spremlja tudi likovno tvornost, ki nastaja pred našimi očmi. Kot zvest sodelavec, prijatelj in rojak pokojnega akademika prof. dr. Steleta, očeta slovenske umetnostne zgodovine, nadaljuje in bistveno dopolnjuje z novimi spoznanji njegovo metodo umetnostne geografije. Če je dr. Stelè v mednarodni javnosti še s težavo utiral pot tezi o specifični slovenski umetnosti kot tipu posebne periferne umetnosti prehodnega ozemlja, kjer se srečujeta mediteranska in severnjaška kultura, potem je dr. Cevc s svojim delom pripomogel k priznanju in verifikaciji te teze. Je eden tistih rednih »polihistorjev« moderne dobe, ki s svojim širokim znanjem pokriva celotno slovensko etnično področje, hkrati pa z rezultati umetnostnozgodovinske stroke tvorno oplaja tudi druge vede – arheologijo, etnologijo, kulturno zgodovino.

Poleg temeljnih razprav o srednjeveški plastiki na Slovenskem, je kot sodelavec številnih slovenskih krajevnih zbornikov in glasil avtor mnogih člankov, ki kot mozaik sestavljajo podobo slovenskega umetnostnega prostora, hkrati pa so pomemben delež k osvetlitvi kraja in njegove zgodovine. V tej luči je viden prispevek, ki ga je dr. Cevc v posameznih številkah Kamniškega zbornika namenil osvetljevanju nekaterih ključnih spomenikov na Kamniškem, n. pr. Malega gradu, Sv. Primoža nad Kamnikom in razreševanju nekaterih vprašanj v zvezi s kamniško klesarsko delavnico, mestnim obzidjem itd. Slavljenec se tudi sicer rad vrača med Kamničane. Pa ne da bi samo obujal spomine na mlade dni, temveč da bi s svojim širokim znanjem še nadalje razreševal uganke umetnostne preteklosti kraja in s tenkočutnim posluhom za vse, kar je lepo, plemenito in dragoceno, sodeloval pri ohranjevanju arhitektonskih in umetnostnih vrednot mesta in okolice. Prav zdaj piše drobni monografski študij o kamniških spomenikih in gotski cerkvici Sv. Primoža nad Kamnikom, ki bosta kot priročna vodnika pripomogla k popularizaciji in zavestnemu ohranjanju kulturnih vrednot kamniškega kota.

Akademiku dr. Emilijanu Cevcu želimo še nadalje uspešno znanstveno delo in še veliko sodelovanja z rodnim mestom.

BORUT ROVŠNIK

Koncert zbora praških učiteljev

V teh dneh bo imel koncertno turnejo po Sloveniji in Hrvaški šestdesetčlanski moški zbor združenja praških učiteljev iz Prage. Koncerti bodo v Ljubljani, Kamniku, Zagrebu in Daruvarju.

Zbor je bil ustanovljen leta 1908 in ima izredno bogato tradicijo.

Na kamniškem koncertu bodo na programu Hassler, Gallus, Monnikendam, Victoria, Mozart, Lasso, Smetana, Dvorak, B. Foerster, Janaček, Martinu, Suchon in Eben. Na programu je seveda tudi zaokrožen prikaz čeških narodnih pesmi.

Koncert v Kamniku – organizacijsko ga je pripravilo prvo slovensko pevsko društvo LIRA – bo v petek, 19. septembra 1980 ob 20.00 uri v veliki dvorani kina DOM.

A. Č.

Spet trte so rodile, prijat'lji, vince nam sladko

Junij je bil v Kamniku za sladokusce zborovskega petja prava poslastica. O koncertu moškega zbora LIRA in o ženskem zboru SOLIDARNOST je bilo že pisano, ne bo pa odveč, če rečem, da je bilo res lepo.

V dvorani nad kavarno pa so se 18. junija predstavili mladi pevci mešanega Študentskega pevskega zbora s svojim prvim letnim koncertom. Mogoče boste presenečeni, če vam povem, da je bila dvorana polna, čeprav so mladi pevci izobesili samo nekaj doma narejenih plakatov. Mladi pevci so pod vodstvom Katarine Arčon-Žavbi vse navzoče pozdravili z »Zdravljico«. Kljub teu, da so imeli pevci na začetku precej treme, so pesem zapeli lepo, tako da jih je občinstvo upravičeno nagradilo z aplavzom. Pevci so v prvem delu koncerta zapeli še o veličini Triglava, o lepoti Podjune, Kosovelov »Veter« pa je zvenel tako lepo, kot še nikoli doslej. Prvi del koncerta so končali z »Rukovetom«, S. Mokranjca. Poslušalci, ne preveč vajeni pesmi sedanjih narodov, so pesem sprejeli z bučnim aplavzom.

Drugi del koncerta je bil bolj v narodnem duhu: »Njega ni«, »Ko so fantje proti vasi šli«, »Pa se slišš« pa je poslušalce tako navdušila, da so pevci mora pesem ponoviti, na koncu koncerta pa so dodali še »Zabavljivko«. To je lahkotna in živahna pesmica, ob kateri bi človek najraje zaplesal.

Na koncertu smo slišali dvajset pesmi, nekaj zelo težkih, nekaj malo manj. O zboru ni mogoče reči drugega, kot da so se potrudili. In kaj pravijo pevci?

Helena: »Najlepše je, ko v dvorani gledaš same nasmejane in zadovoljne obraze. Potem poješ še z večjim veseljem«.

Dušan: »Rodili smo se! Rodili za sebe in tudi za Kamnik«.

Da, rodili so se, rodili iz anonimnosti, kajti gledalci, bolje poslušalci, se bodo gotovo zopet vrnili, da bi prisluhnili zboru mladih, ki obstoja uradno eno leto; da bi slišali mlade pevce, ki niso klonili na začetku, ko je bilo treba premagati vse administrativne pragove in preskočiti vsa polena, ki so bila nametana na začeto pot, pa čeprav je bila pot lepa in jasna. Tudi to se še dogaja, a mladi so prav takim »zdravnikom« s svojim prvim koncertom dokazali, da nekaj znajo in da bodo svoje ideje, svojo zagnanost peljali naprej, da bodo z vajami dosegli še več, pa čeprav jih sredstva informiranja še vedno zanemarjajo. Zakaj, tega tudi sami ne vedo. Od dveh povabljenih novinark na koncertu nismo videli nobene. Povem vam, še noben zbor se ni rodil čez noč in ni na začetku bil znan kot Solidarnost ali Lira. Zakaj ne bi dali torej priznanja tudi mladim, pa čeprav samo z majhnim člankom v Kamniškem občanu.

BRANKO SPRUK

Vse stare in nove člane zbora obveščamo, da bomo pričeli z našim delom v novi sezoni v ponedeljek, 15/9-1980 ob 19. uri. Posebej vabimo v naše vrste delavsko in srednješolsko mladino. Naš zbor ni namenjen samo študentom, kar dokazuje tudi naša dosedanja sestava, v kateri srednješolci in delavska mladina tvorijo tri četrtine članov.

Neveljski šolarji bodo lahko obedovali v šoli

Starši mnogih neveljskih šolarjev so zaposleni, zato njihovi otroci ne morejo obedovati pravočasno doma. Ker se svet krajevne skupnosti Nevlje zaveda izrednega pomena pravilne prehrane za otrokov razvoj, so se odločili v sodelovanju z matično šolo Frana Albrehta v Kamniku storiti vse potrebno, da bi šolarji lahko dobivali v šoli topla kosila.

Svet krajevne skupnosti ugotavlja,da v Nevljah uspešno uresničujejo letni načrt. Zbrana finančna sredstva obračajo zelo hitro, zato so očitni tudi sadovi njihovih prizadevanj.

Ker želijo krajane čimbolj obveščati o dogodkih, načrtih in seveda težavah v krajevni skupnosti, so se v Nevljah odločili, da bodo izdajali glasilo krajevne skupnosti.

Smučarski klub Kamnik – sekcija za alpske discipline, vabi v svoje vrste otroke – bodoče tekmovalce, rojene leta 1971 in mlajše. Vpis zainteresiranih je vsak petek od 17. do 18. ure v klubskih prostorih telovadnice v Mekinjah pri Kamniku.

STANOVANJE v Kamniku (garsonjero ali enosobno) iščem. Nujno. Ponudbe na uredništvo Kamniški občan, Kamnik pod šifro »Plačam zelo dobro in vnaprej«.

Toliko pričakovana razprodaja najdenih koles je tik pred nami. Razprodaja teh iskanih izdelkov bo v ponedeljek, 29. septembra 1980 ob 8. uri, za zgradbo občinske skupščine. Seznam najdenih koles z izklicno ceno si interesenti lahko ogledajo na oglasni deski v avli občinske skupščine v pritličju.

Oddelek za občo upravo
SO KAMNIK

ABC Pomurka
»Kočna« Kamnik

TOZD Veleprodaja
Enota sadna
drevesnica
Kamnik

vabi gospodinje, mladino in upokojence k obiranju sadja. Obiranje se bo pričelo 22. septembra zjutraj. Interesenti naj se zglasijo v enoti sadne drevesnice. Plačilo po učinku. Zaslužek dober.

Vabljeni

Mladi likovniki v Domu upokojencev

Vse poletje so naše hodnike in dnevne prostore krasili likovni izdelki mladih. Predstavili so se nam likovniki mladinske sekcije iz Kamnika, ki jih vodi v okviru kulturne skupnosti likovna pedagoginja Lojzka Kovač.

Že v maju mesecu, ko so nas obiskali, smo izvedeli več o delu te sekcije. Bila je ustanovljena leta 1977 na pobudo učencev osnovne šole Toma Brejca. Želja po izvenšolski likovni dejavnosti jih je pripeljala do takratne predsednice kulturne skupnosti Mirine Zupančič, ki je imela za tovrstne otroške želje veliko razumevanja. Preskrbela jim je finančna sredstva in zasilen delovni prostor v mali dvorani nad kavarno, kjer se sestajajo, delajo in ustvarjajo ter se likovno izobražujejo po vnaprej določenem delovnem programu. Česa vsega bi se lotili, če bi imeli delovne pogoje, so pripovedovali mladi likovniki, zato komaj čakajo, da bi se jim uresničila velika želja, da bi dobili svoj atelje nad Malešev galerijo, ki je bila odprta v mesecu juliju. To bo zanje resnično srečen trenutek. Že sedaj so bili kot ena neločljiva družina, potem bo pa družina imela skupen delovni dom. Dom, ki bo lep in prostoren. (Žal pa po vsej verjetnosti letos še ne bo dokončan, ker manjka denarnih sredstev, kot so povedali v galeriji.)

Do sedaj so imeli dve samostojni razstavi in več skupinskih. Razstavljali so že na Jesenicah, v Domžalah, Ilirski Bistrici in v Kamniku. V našem Domu so se predstavili s svojimi deli naslednji mladi likovniki: Andreja Peklar, Marjana Drobnič, Andreja Drobnič, Marta Repolusk, Robert Bizjak, Petra Vrhovnik, Zora Torkar, Tomaž Šlegl in Andrej Kocjan.

Delo mora dozoreti kot jabolko na drevesu, šele takrat ga lahko utrgamo in damo v shrambo na polico, je dejala njihova mentorica Lojzka Kovač. V razgovoru z njo sem si zapisala nekaj njenih misli. Takole je rekla: »Sodobna likovna umetnost išče bistvo likovnega izražanja, tisto, kar je najgloblje, pristno, prvotno. Pri tem pa je odkrila tudi otroško podobo, njen način gledanja in izražanja, njeno mlado sočnost. Lepota otroškega likovnega ustvarjanja je v iskrenosti, preprostosti, prisrčnosti. In takšni so tudi vsi moji varovanci, zato jih imam rada in rada delam z njimi. Zavedam se, da je najuspešnejša likovna vzgoja mladih v dobi zorenja, ko začne mlad človek pozorneje opazovati svoje likovno okolje. Kar smo pri tej vzgoji zamudili v mladih letih, je težko ali nemogoče nadomestiti pozneje. V tem obdobju pedagog lahko tudi odkrije resnične talente s prirojenimi dispozicijami za likovno izražanje in jih tudi poklicno usmerja. Moj namen je dati tem mladim ljudem tolikšno likovno izobrazbo, da bodo razlikovali vredna dela od ničvrednih in ovirali uveljavljanje slabo oblikovanih predmetov in lažne umetnosti na tržišču. Med nasprotnimi likovnimi vtisi se mora znajti le človek z likovno vzgojo in izobrazbo. Vsakdanje življenje zahteva, da znamo likovna dela ne samo vrednotiti, temveč da se znamo z likovnim jezikom tudi izraziti. Učenje tega jezika je dolgotrajna šola, njen cilj pa je vzgojiti likovno občutljivega človeka z lepšim, bogatejšim in kulturnejšim življenjem«.

Esponati, predstavljeni v našem Domu, so v različnih tehnikah. Prevladuje risba in grafika. Zastopani so akvarel, oglje, risbe s tušem, linorez, lepljenke, slike na steklu in še kaj. Različni so motivi, razgibani, naravni pa spet prisrčni in nežni, domiselni. Vedno znova pritegujejo naše poglede, poživljajo in lepšajo naš vsakdanjik. Mladim likovnikom se za vse to zahvaljujemo, želimo jim uspešnejšega dela v bodoče, predvsem pa, da bi kmalu dočakali uresničitev največje želje – nove prostore.

Če bom kaj napisala o njih, so mi naročili tedaj ob srečanju, naj se v njihovem imenu zahvalim tovarišici Mariji Bizjak za vzorno vodenje finančnih poslov v zvezi z njihovo sekcijo. Prav tako se lepo zahvaljujejo tovarišici Sprukovi, ki jim vsa leta hodi odpirat in zapirat delovni prostor izven njenega rednega delovnega časa.

Mi tu v Domu pa upamo, da so si v poletnih mesecih nabrali novih moči za šolsko in vsakršno delo, posebno na likovnem področju, z željo, da nas še obiščejo.

MARIJA LAVRIČ

Dnevi bratstva v taboru Sutjeska 80

Tovarištvo... Kaj je to?
Tovarištvo ni ptica, ptica odleti.
To ni zajec, zajec je plah.
Tovarištvo je kot častna beseda, kot vojaški pogum.
Kako bi živel brez tovariša!
Brez tovariša ne moreš nič.
Brez tovariša ne moreš v šolo,
brez tovariša ne moreš plesati kolo,
brez tovariša ne moreš na izlet,
brez tovariša ne moreš v svet!

Kaj je tovarištvo, smo kamniški pionirji spoznali v taboru Sutjeska 80 na Šuplji steni pod Avalo v Beogradu. Tu smo tri tedne živeli pionirji iz vseh republik in pokrajin Jugoslavije: iz Titove Korenice, Kaknja, Novega Bečeja, Prizrena, Bijele, Kumanova, Beograda in Kamnika. Vsaka soba je postala Jugoslavija v malem.

Življenje v taboru je bilo zelo bogato. Čete, imenovane po znanih herojih, so med seboj tekmovale v urejanju sob, športu, pripravi kulturnih večerov, na delovnih akcijah, izbirali smo pionirja dneva za dviganje in spuščanje zastave. Popeljali smo se na več izletov in ekskurzij. Nepozaben je bil 4. julij, ko smo obiskali grob tovariša Tita. V muzeju 25. maj so nam vrteli film iz Titovega življenja. Obiskali smo Titovo Užice in Kadinjačo, kjer smo si ogledali spomenik in prostore, kjer je bila med vojno tovarna streliva, in še muzej vstaje, kjer so shranjeni predmeti borcev, padlih na Kadinjači in ljudi, umrlih med eksplozijo. Na Avali smo videli grob neznanega junaka. Imeli smo tudi dve delovni akciji; uredili smo cvetje, gozd in okolico tabora, en dan pa smo delali z brigadirji na akciji Beograd 80.

Visoke stolpnice raznih oblik in velikosti, moderni hoteli, široke ceste, vsepovsod zelenje in cvetje, to je Novi Beograd. Tu smo spoznali brigadirsko življenje in delo.

Najlepši so bili v taboru večeri, ki so nam jih obogatili pesniki, borci, športniki. Naučili smo se plesov naših narodov in mnogo lepih pesmi. Na družabnih večerih smo pokazali svojo domiselnost in spretnosti, enkrat pa so nas na svoj večer povabili mladi raziskovalci v sosednjem taboru. Ob tabornem ognju so nad mestom plavale pesmi vseh naših narodov, pesmi borbe, pesmi bratstva. Ob praznikih vstaje, ki so se vrstili v juliju, smo spoznali zgodovinske dogodke, ki so ustvarili današnjo domovino.

Zadnji večer je bil najlepši, posebej namenjen tistim, ki so v juliju praznovali rojstni dan. Tovariši iz štaba so skrivaj od naših staršev dobili naše fotografije iz zgodnjih otroških let, te so potem prikazali z diaprojektorjem in slavljenci so samo debelo gledali. Ob torti in svetlobi sveč smo jim čestitali.

Nikoli ne bomo pozabili nočne vaje NNNP. Sredi noči nas je iznenadil preplah, od vsepovsod pokanje. V popolni temi in zbegani ter napol v spanju smo se zbrali pred jedilnico. Tovarišica, komandantka štaba, nam je prebrala pismo komandanta za obrambo Beograda. Zvedeli smo, da je Jugoslavijo napadlo 18 skupin diverzantov. Vsaka četa je dobila svojo nalogo. Razporedili smo se po gozdu, prežali v vsakem grmu, ujeli smo »vohuna«. Ne vem, od kod smo jemali pogum, a vse naloge smo vestno izpeljali. Nihče ni jokal, samo potiho smo pomislili na dom; pomembna je bila samo dana naloga. Šele nato smo izvedeli, da je bila samo vaja in preizkušnja. Tedaj so se nam zašibile noge in mnogi so brž stekli na stranišče...

Slovo je bilo težko. Vsak izmed nas ima prijatelja v vsaki republiki in pokrajini in pisma kar dežujejo. Dogovarjamo se za medsebojne obiske, komandantka se zanima za vsakega posebej kot mati. Sedaj vemo, kaj je bratstvo in razumemo Titovo naročilo, kako ga moramo krepiti in ohraniti. Prijateljstvo pionirjev ne pozna ovir.

Prijatelj in prijateljica iz Srbije, Vojvodine, Kosova, Črne gore, Makedonije, Bosne, Hercegovine, Hrvatske! Pridi, popeljem te po Sloveniji!

Iz srca hvala društvu prijateljev mladine, ki nam je omogočilo to enkratno doživetje, posebno tovarišu Dobnikarju.

Udeleženci tabora iz Osnovne šole Toma Brejca
Kamnik

Iz krajevi skupnosti

Delovna akcij a v športnem igri Vrhpolje

V počastitev praznik . julija, je bila v nedeljo julija otvoritev športnega ob ekta na Vrhpolju. Ker vsa dela še niso bila končana, so naši mladinci organizirali iz izvedli delovno akcijo.

Urejali so okolico igrišča; uredili so nogometno igrišče, okolico košarkarskega igrišča, prekopati pa so morali tudi asfalt, katerega so po nerodnosti uničili neodgovorni mladinci. Najbrž niso vedeli, da s škodo, ki so jo povzročili, škodujejo tudi sebi, ne samo drugim? Mladinci so uredili tudi ograjo; napeli so mrežo in naredili vrata.

Delovna akcija je v celoti uspela, mladinci so utrujeni, vendar zadovoljni odhajali domov. Žal pa se delovne akcije ni udeležila nobena mladinka.

MAJA KOROŠEC

V celoti uresničen polletni program

V Komendi smo uspešno izpolnili program krajevne skupnoti, ki ga je skupščina sprejela v januarju. Najpomembnejša naloga – rekonstrukcija ceste Podboršt – Komendska Dobrava – bo verjetno končana že v septembru. Svet krajevne skupnosti je sam organziral in vodil dela, zato smo kljub naraščanju cen materiala prihranili velika finančna sredstva.

Kamniška kulturna in stanovanjska skupnost sta prispevali denar za preureditev stare šole v Komendi v arhiv občine Kamnik. Računamo, da bodo zunanja dela končana do konca leta in bo tako rešena zgradba, ki je zgodovinskega pomena.

Krajevna skupnost je letos v juniju tudi prvič praznovala krajevni praznik. Med prireditvami je bila osrednja proslava z odkritjem obnovljene partizanske bolnišnice na Komendski Dobravi. To delo je prevzela krajevna organzacija Zveze borcev. Med vsemi, ki so prispevali za ureditev tega pretresljivega spomenika denar in prostovoljno delo, sta s svojo prizadevnostjo izstopala tovariša Franc Drolc in Stane Grgič.

Doseženi uspehi nas razveseljujejo, kar pa ne pomeni, da se ne bomo trudili še vnaprej.

J. GLOBOČNIK

Prapor za mlade neveljske gasilce

V nedeljo, 20. julija, je bil za neveljske gasilce pomemben praznik, saj so v počastitev občinskega praznika pod pokroviteljstvom izvršnega sveta občine Kamnik razvili svoj prapor.

Sprevod je krenil od šole v Nevljah po novi cesti do križišča na Vrhpolju in potem do gasilskega doma. Na čelu kolone je bil konjenik, sledile so narodne noše, kamniška godba, gasilski prapor ter številni pionirji in gasilci, povorko pa so zaključili gasilski avtomobili.

Slovesnost je otvoril poveljnik gasilskega društva, ki je na kratko opisal delo društva, za njim pa je spregovoril predstavnik pokrovitelja Janez Maleš, ki je tudi razvil novi prapor. Slovesnosti se je udeležil tudi predsednik občinske gasilske zveze Janez Pregled, ki je podelil republiška in občinska odlikovanja. Posebno priznanje sta dobili pionirki Metka Rifel in Saša Sadjak, ki sta recitiral dve lepi gasilski pesmici. Novi prapor krasita dva spominska trakova, ki sta jih prispevala izvršni Svet občine Kamnik in krajevna skupnost Nevlje ter 143 zlatih in 24 srebrnih spominskih žebljičkov.

Neveljski pionirji in mladinci so letos lahko ponosni na svoje uspehe, saj so pionirji A v svoji skupini dosegli tretje mesto na republiškem tekmovanju v Ptuju, pionirke pa šesto mesto. Na obinskem gasilskem tekmovanju so pionirji A in mladinci dosegli 1. mesto, pionirke A in pionirji B pa 2. mesto.

Želimo, da bi teh uspehov ne zanemarili in bi tudi v bodoče bili dobri gasilci, ter tako prispevali svoj delež k boljši požarni pripravljenosti in družbeni samozaščiti.

JOŽE OSENAR

Semafor za pešce, ki so ga postavili v Mostah ob prazniku krajevne skupnosti, je prvi semafor v občini. Skupaj s pločnikom in ograjo ob šoli, naj bi prispevali k večji varnosti na delu ceste Mengeš–Kranj. Ta del ceste je postal zelo nevaren, odkar je republiška skupnost za ceste skrčila omejitev hitrosti le na križišče republiških cest Kamnik–Škofja Loka in Mengeš–Kranj in odkar je cesta dobila novo asfaltno prevleko. Po številu nesreč je ta cesta na nezavidljivem vodilnem mestu v občini, zato si krajevna skupnost že dalj časa prizadeva, da bi hitrost ponovno omejili. Na tej cesti je izredno živahen promet, po njej gre največ tranzitnega prometa, tako osebnega kot tovornega, zato ni čudno, da vozniki, ki ceste ne poznajo, vozijo z neprimerno hitrostjo. Posebno tisti iz smeri Kranja, ki za znakom konec omejitve hitrosti samodejno povečajo hitrost, ker ne vedo, da za tem znakom sledi več priključkov, manjše križišče, šola, trgovina, avtobusna postaja, prehod za pešce, križišče med Mostami in Suhadolami, bencinski servis, gostilna in križišče pod ostrim kotom iz naselja Most.

V. O.

● *Polemični prispevki*

Pop festival, tenis disko show

Kritika pri nas ni in ne sme biti uničujoča, ne gre ji zato, da nekoga uniči, temveč mora vzgajati.

Lanskoletni pop festival v Mostah pri Komendi je marsikateremu občanu dal napačno predstavo o tej glasbeni prireditvi. Še enkrat neutemeljene in neresnične govorice o do sedaj največjem slovenskem glasbenem dogodku na prostem, so me spravile k pisanju.

Organizatorji iz OO ZSMS Moste so vso zadevo pripravili zelo resno prizadevno in ambiciozno, saj so potrebovali kar šest mesecev priprav. Festival je bil namenjen predvsem srečanju mladih iz vse Slovenije, organizatorji pa so uspeli pritegniti znane in priznana imena v slovenski popularni glasbi, proslavili pa so tudi DAN MLADOSTI.

Toliko o splošnih informacijah, sedaj pa k stvari: Iz vsega navedenega sledi, da je šlo za kulturnoglasbeno prireditev, ki je po oceni širše slovenske javnosti (glasbeni kritiki, časopisi, radio) ena najbolj uspelih. A ne samo to, na vseh koncih republike mladi ljudje še vedno sprašujejo, kdaj bo v Mostah naslednji festival glasbe. V dokaz so članki in kritike iz bolj ali manj znanih revij in časopisov.

Resnejših izgredov v Mostah ni bilo, kar organizatorje postavlja v lepo luč. Največji nasprotniki prireditve so bili večinoma starejši, ki so svoja zgražanja včasih izkazovali na precej banalen način. Primerjajmo festival slovenske popularne glasbe z »veliko vrtno veselico«. Slednja je pač bolj pozitivna. Gre za komercialno glasbo in zabavo, ki je za današnjo mladino v glavnem nezanimiva. Z glasbenimi festivali mladina oz. organizatorji ne ustvarjajo finančnega »profita«, vendar se mladina zabava, uživa in posluša na pristen način.

Pravljice o »smrdljivih« dolgolascih in o strgancih v jeansu niso več v modi, kajti vsi smo ljudje, nekateri za ta, nekateri za druga področja. Ne kaže podcenjevati ali spodbijati stvari, ki določenim posameznikom ne ležijo pri srcu. Mladina sama gradi jutri, ki je še kako podkrepljen z vzgojo: takšno ali drugačno.

Še nekaj besed o TENIS DISCO SHOWU (dalje beri TDS): Anonimni avtor je v prejšnji številki KAMNIŠKEGA OBČANA precej površno in neutemeljeno dal pop festival Moste in TDS, kar v eno vrečo. Gre sicer za v sistemu zgrešeno prireditev, na kateri pa so se kljub temu uspešno predstavili nekateri znani slovenski kantavtorji: Jože Žvokelj – Kranj, Jani Kovačič – Ljubljana, Joseph Rakutharalahy – Madagaskar in duo Dolenc, bivša skupina SEDMINA iz Tržiča. Kljub maloštevilnim obiskovalcem so izvajalci zaigrali in odigrali tako kot je treba.

Zadnji stavek članka o TDS, pa je v celoti nerazumljiv. Glasi se: »Ali morajo mladi svojo mladost izkazovati res na tak način?«

Mislim, da je komentar odvečen. Omenim lahko le to, da mladina včasih res ne more izkazovati svoje mladosti na svoj način, ker nima pogojev, ker se nič ne dogaja, ker je premalo pobud, ker nima svojih prostorov, ker..., ker..., zato dostikrat svojo mladost najde in izkazuje v gostilnah.

Ni dovolj, če problem samo poznamo, znati ga moramo rešiti. S pravilno vzgojo bo mladina svoje probleme lahkotno rešila.

RAFKO LAH

● *100 let Simona Žavbija iz Zg. Tuhinja*

Savna me pomladi

Kdo v Tuhinjski dolini ne pozna Žavbijeve domačije v Zgornjem Tuhinju? Okrog zadnje hiše v tem kraju, ki nosi številko 42, so se prvo septembrsko nedeljo zbirali domači, sorodniki in znanci od blizu in daleč. Naš najstarejši občan Simon Žavbi je slavil 100. letnico rojstva.

Že preteklo leto sem ga obiskala in ga podrobneje predstavila v našem glasilu, zato ga prav gotovo večina občanov pozna. Zato sva tokrat kramljala o dogodkih v zadnjem letu. Čeprav se ni veliko spremenilo, je potožil, da ga predvsem noge izdajajo. »Lansko zimo sem padel na poledenelem dvorišču in od tedaj imam težave. Brez palice ne grem nikamor več. «

Jesensko sonce je prijetno grelo in leseno stopnišče pred hišo je bilo najbolj pravšnji prostor za ata Simona. Pravi, da mu sonce daje prijetno toploto in posebno moč. Sliši nekoliko slabše, zato sva se pogovarjala precej glasno. Doma se z njim največ pogovarja snaha Marija, s katero se dobro razumeta. Sploh ga imajo vsi v hiši zelo radi, najbolj vesel pa je štirih pravnukinj, ki se rade »počrkljajo« pri pradedku.

Z zdravjem se tokrat Simon ni preveč pohvalil, pa kljub temu... »Srce imam zdravo in spomin še iz mladih, šolskih let. Spomin ne bi zamenjal niti s petdesetletnikom.«

»Zelo bister je še,« pravi snaha, »sam se še umije, obrije in očedi. Le pred petimi leti, ko je šel sam k sinu v Ameriko, se je tam zelo slabo počutil. Podnebje mu ni odgovarjalo. Ko ga je sin pričakal na Brniku, mu je skoraj padel v naročje. Bil je bled in slaboten. Ko sta se vozila po dolini proti domačiji, je dejal, da je že zdrav in da nikoli več ne bo odšel za dlje časa od doma.«

Ko se spominja najrazličnejših dogodkov iz svojega stoletnega

življenja od strahotne poplave in potresa v začetku stoletja, obmolkne ob spominu na ženo in oči se mu zaiskrijo. Rodila mu je dva sina in, ko je bil drugi komaj iz plenic, je kruta bolezen pretrgala kratko srečo Simonovega zakona. Ljubil je samo enkrat, ga ni sram priznati, zato ni imel poguma, da bi to ljubezen delil še s kom, razen s sinovoma.

Tudi letošnjo jesen namerava v savno v Ljubljano, kamor se odpravi sam. Kilometer pešačenja do avtobusne postaje mu ne pomeni poseben napor. Pravi, da se včasih ponudi vnukinja, da bi ga peljala v dolino, pa se na svoje noge še najbolj zanese. »Ko se vračam iz savne,« se nasmehne Simon »se pa tako počutim nekaj let mlajši in grem bolj pokonci.«

Tekst in foto:
MIRA JANČAR

PRILOGA ZA DELEGATE

SEJE ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

Predsedniki zborov občinske skupščine sklicujejo seje zborov: družbenopolitični zbor bo zasedal 29. 9. 1980 ob 16. uri, zbor združenega dela in krajevnih skupnosti pa se bosta sestala na skupnem zasedanju 1. 10. 1980 ob 16. uri. Seje vseh treh zborov bodo v sejni dvorani Skupščine občine Kamnik.
Delegati bodo obravnavali:
- **analizo poslovnega uspeha OZD s področja gospodarstva za prvo polletje 1980 in poročilo o izvršitvi proračuna občine Kamnik v polletju 1980**
- **predlog sprememb statuta občine Kamnik**
- **predlog odloka o razveljavitvi odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Kamnik**
- **predlog odloka o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrtnega zakona**
- **predlog odloka o zazidalnem načrtu severnega dela zazidalnega otoka BS-1 v Stranjah**
- **predlog odloka o zazidalnem načrtu vzhodnega dela otoka BM-1 za gradnjo Doma zaščite in varnosti v Kamniku**
- **predlog odloka o razdelitvi dimnikarskih območij**
- **osnutek odloka o pokopališkem redu**
- **osnutek odloka o pogrebnih svečanostih**
- **predlog programa dela zborov Skupščine občine Kamnik za obdobje september – december 1980**
- **kadrovske zadeve**

PROGRAM DELA
ZBOROV SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK
ZA OBDOBJE SEPTEMBER – DECEMBER 1980

Poročilo o stanju na področju črnih gradenj s predlogi ukrepov
Analiza uresničevanja družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1976–1980 v letu 1980
Analiza poslovnega uspeha OZD in TOZD s področja gospodarstva za I. polletje 1980 in poročilo Odbora udeležencev za spremljanje izvajanja Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1980
Poročilo o izvršitvi proračuna občine Kamnik za I. polletje 1980
Analiza izvajanja družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Kamnik
Resolucija o politiki izvajanja družbenega plana SR Slovenije in občine Kamnik v letu 1981
Dogovor o temeljih družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1981–1985
Dogovor o ustanovitvi družbenih svetov v občini Kamnik
Družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v SR Sloveniji in v občini Kamnik
Družbeni dogovori in samoupravni sporazumi po republiškem in občinskem dogovoru o temeljih družbenega plana za obdobje 1981–1985
Srednjeročni program varstva, urejanja in vzdrževanja grobišč in grobov in program postavljanja novih spomenikov, spominskih plošč in obeležij
Program dela zborov Skupščine občine Kamnik za obdobje september–december 1980 in za leto 1981
Spremembe in dopolnitve statuta občine Kamnik
Odlok o organizaciji in delovnem področju upravnih organov in strokovne službe občine Kamnik
Odlok o sestavi občinskega komiteja
Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o izvršnem svetu
Odlok o spremembi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1980
Odlok o proračunu občine Kamnik za leto 1981
Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o pripravi in sprejetju dolgoročnega plana občine Kamnik
Odlok o spremembi odloka o pripravi in sprejetju družbenega plana občine Kamnik za obdobje 1981–1985
Odlok o ureditvi nekaterih vprašanj s področja obrtnega zakona
Odlok o obratovalnem času na območju občine Kamnik
Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem načrtu Kamnika
Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem načrtu Komenda-Moste
Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o urbanističnem programu občine Kamnik
Odlok o zazidalnem načrtu Novega trga
Odlok o zazidalnem načrtu Šmarce
Odlok o zazidalnem načrtu severnega dela zazidalnega otoka SS 1 v Stranjah
Odlok o zazidalnem načrtu vzhodnega dela BM 1 za gradnjo Doma zaščite in varnosti v Kamniku
Odlok o razdelitvi dimnikarskih območij
Odlok o pokopališkem redu v občini Kamnik
Odlok o pogrebnih svečanostih v občini Kamnik
Odlok o izdelavi in vsebini obrambnega načrta občine Kamnik
Odlok o ustanovitvi in organizaciji občinskega centra zvez in službe za opazovanje, javljanje, obveščanje in alarmiranje
Odlok o organizaciji in delovanju civilne zaščite
Odlok o občinskih blagovnih rezervah
Odlok o ustanovitvi naborne komisije za izvajanje nabora v času vojne na območju občine Kamnik
Odlok o organizaciji blagovnega prometa in preskrbe v izrednih razmerah in vojni
Odlok o davkih občanov
Odlok o občinskem posebnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve
Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Kamnik
Sklepi o potrditvi statutov delovnih organizacij posebnega družbenega pomena
Sklepi o razrešitvah, izvolitvah in imenovanjih

PREDLOG ODLOKA O RAZDELITVI DIMNIKARSKIH OBMOČIJ

Po dosedanjem odloku o razdelitvi dimnikarskih okolišev na območju občine Kamnik, sprejetem v letu 1964, so bili trije dimnikarski okoliši. V vsakem okolišu je dimnikarske storitve opravljal po eden dimnikarski mojster. V letošnjem letu je eden od njih prenehal z opravljanjem dimnikarskih storitev. V obdobju od sprejema odloka leta 1964 do danes se je na območju občine Kamnik tudi število stanovanj in s tem kurilnih naprav občutno povečalo. Za zagotovitev strokovnih pregledov kurilnih naprav, dimovodov, dimnikov in prezračevalnih naprav ter za opravljanje dimnikarskih storitev v predpisanih rokih smo poleg dosedanjih dveh pridobili za tovrstna opravila še dva dimnikarska mojstra.

Na sestanku, na katerem so bili navzoči načelnik oddelka za notranje zadeve, referent za obrt in požarni inšpektor SO Kamnik ter vsi štirje dimnikarski mojstri, je bil sporazumno narejen predlog razdelitve območja občine na štiri dimnikarska območja. Tako bo zagotovljena večja požarna varnost in kvalitetnejša in pravočasne dimnikarske usluge. Sprejem odloka občanom ne nalaga novih materialnih obveznosti.

ODLOK
O RAZDELITVI DIMNIKARSKIH OBMOČIJ

1. člen

V prvem območju so vasi in naselja, ki pripadajo naslednjim krajevnim skupnostim: Podgorje, Križ, Moste, Komenda, Vranja peč ter južni del mesta Kamnik od Kolodvorske in Sadnikarjeve ulice do ulice Vilka Rožiča vključno Novi trg in Perovo.

V drugem območju so vasi in naselja, ki pripadajo naslednjim krajevnim skupnostim: KS Šmarca, KS Volčji potok, KS Duplica do ulice Vilka Rožiča na severu:

V tretjem območju so vasi in naselja, ki pripadajo naslednjim krajevnim skupnostim: Črna, Kamniška Bistrica, Tunjice, Godič z vasmi Zduša in Podjelše, Kamnik in severni del od Kolodvorske in Sadnikarjeve ulice po reki Kamniška Bistrica do Jeranovega.

V četrtem območju so vasi in naselja, ki pripadajo naslednjim krajevnim skupnostim: Motnik, Špitalič, Tuhinj, Šmartno v Tuhinju, Pšajnovica, Srednja vas, Sela, Nevlje in Kamnik levi breg reke Kamniška Bistrica od Jeranovega do železnega mostu.

2. člen

Dimnikarske storitve na kurilnih napravah družbene in privatne lastnine praviloma opravljajo samostojni dimnikarski mojstri vsak v svojem območju.

3. člen

Razdelitev dimnikarskih območij posameznim izvajalcem storitev izvrši s sklepom Izvršni svet SO Kamnik.

4. člen

Organizacija združenega dela Kemijska industrija Kamnik je izvzeta iz tretjega območja in sme sama opravljati dimnikarske storitve. Te storitve sme opravljati strokovno usposobljena oseba.

5. člen

Po sprejemu tega odloka preneha veljati odlok o razdelitvi dimnikarskih okolišev skupščine občine Kamnik (Ur. vestnik občine Kamnik, št. 5/64).

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

PREDSEDNIK SKUPŠČINE
OBČINE KAMNIK
Ribaš Slavko l. r.

SKUPŠČINA SR SLOVENIJE

Zbor združenega dela, zbor občin in družbenopolitični zbor Skupščine SR Slovenije bodo na ločenih sejah 29. septembra 1980 obravnavali:

1. Informacija o uresničevanju družbene preobrazbe pravosodja
2. Predlog zakona o davkih občanov
3. Osnutek zakona o upravah družbenih prihodov
4. Osnutek zakona o stanovanjskem gospodarstvu
5. Osnutek zakona o sprejemanju začasnih ukrepov družbenega varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine
6. Osnutek zakona o kompenzacijah
7. Osnutek zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kmetijskih zemljiščih
8. Osnutek zakona o igrah na srečo
9. Predlog zakona o popisu prebivalstva, gospodinjstev, stanovanj in stavb v SR Sloveniji
10. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa
11. Pobuda za spremembo in dopolnitev 16. člena zakona o samoupravnih interesnih skupnostih za poštni, telegrafski in telefonski promet
12. Predlog družbenega dogovora o pripravi, izdaji in financiranju enciklopedije Slovenije in samoupravni sporazum o financiranju in usmerjanju priprave in izdaje enciklopedije Slovenije
13. Predlog periodičnega delovnega načrta Zbora združenega dela za IV. trimesečje 1980
14. Osnutek zakona o dopolnitvi zakona o dovolitvi začasnega kredita SR Bosni in Hercegovini za obnovo objektov, ki jih je poškodoval potres v dneh 26. in 27. oktobra 1969
15. Osnutek zakona o prevzemanju obveznosti federacije, da odplačuje zunanje posojilo, ki ga je uporabila za graditev hidrosistema »Ibar-Lepenac«
16. Družbeni dogovor o mednarodnem sodelovanju na znanstvenem področju leksikografije
17. Volitve in imenovanja
18. Predlogi in vprašanja delegatov

ZAKON O DAVKIH OBČANOV

Zbori republiške skupščine bodo na septembrskih zasedanji sprejemali predlog zakona o davkih občanov. Zbori občinske skupščine pa bodo morali do konca leta sprejeti ustrezne občinske akte. Predlog zakona je bil v celoti objavljen v Poročevalcu Skupščine SR Slovenije za delegacije in delegate (Ljubljana, 20. 8. 1980, priloga št. 10), ki ga prejemajo vodje delegacij za zbore občinske skupščine, skupaj z obrazložitvijo, ki jo bomo v celoti objavili v prilogi za delegate v naslednji številki Kamniškega občana.

KAKO USPEŠNO JE BILO PRETEKLO ŠOLSKO LETO

Po kratkih dveh mesecih počitnic so se šolska vrata spet odprl novemu šolskemu letu.

Šolsko leto 1979–1980 so v vseh kamniških osnovnih šola končali uspešno. Odstotek učencev, ki so uspešno končali razred je bil izredno visok: v osnovni šoli Komenda-Moste 100 %, Stranjah 99,5 %, Frana Albrehta 99,2 %, le malo slabši v osnovni šoli Toma Brejca (98 %). Zanimivo je, da je bilo zelo velik učencev odličnih in prav dobrih. V osnovni šoli Frana Albrehta, ki jo je obiskovalo 1322 učencev, so podelili 308 zlatih značk brato Ribar za odličen uspeh, v šoli Toma Brejca jih je od 908 učence prejelo značko 173, v osnovni šoli Komenda-Moste pa je od 49 učencev značko 137 učencev.

Dober šolski uspeh je v veliki meri plod prizadevnega del učiteljev, saj so letni fond načrtovanih pedagoških ur preseg predvsem zaradi dopolnilnega pouka.

V OŠ Toma Brejca so se še posebno poglobili v vzroke slabeg učnega uspeha. Proučili so predvsem vzroke težav, ki jih imaj učenci pri prehodu iz 3. v 4. in iz 4. v 5. razred. Plod te analize j bila primerna pomoč učencem pri šolskem delu in uspešnej konec šolskega leta.

Veliko pozornost so v vseh šolah namenjali interesnim aktivno stim. Poleg aktivnih šolskih športnih društev (skoraj vsi učenci s prejeli športne značke), so v krožkih razvijali še množico drugi dejavnosti. Tako so imeli v osnovni šoli Frana Albrehta dramsko recitacijski, literarni, novinarski, zgodovinski, geografski, biološk likovni, modelarski, tehnični, foto, kolesarski, jamarski, knjižn čarski, šahovski, akvarijski, plesni, pravljični, gasilski, matematič krožek. Organizirali so »Veselo šolo«, Bralno značko, klub OZN pevske zbore.

Učenci v OŠ Toma Brejca so lahko razvijali svoje sposobnosti pravljičnem, astronomskem, literarno-novinarskem, likovnem zgodovinskem krožku, v klubu OZN ter v 10 sekcijah šolskeg športnega društva.

OŠ Komenda-Moste: OZN, šolsko ŠD, plesni krožek, zborn petje, instrumentalni, krožek ročnih spretnosti, likovni, matema tični, lutkovni, dramski, šiviljski, gospodinjski, prometni, biološk foto krožek, krožek angleškega jezika, obrambni krožek, novinar ski, pravljični, planinski, splošna telesna vzgoja in dramsko-recita torski krožek. V vseh šolah izdajajo šolska glasila.

Čeprav imajo v vseh šolah težave s sodelovanjem vozačev j tistih učencev, ki imajo dolgo pot do šole, so v izvenšolski dejavnostih dosegli, da se vsak učenec uveljavlja vsaj na enem o področij.

Večjih kadrovskih težav v osnovnih šolah v mestu nimajo, imaj pa jih v Stranjah, kjer menijo, da bi jih lahko rešili z gradnj stanovanj za učitelje v tem kraju.

Učenci so organizirani v razrednih in šolskih skupnostih, v šolah pa delujeta tudi Zveza pionirjev in Zveza socialistične mla dine. Z razrednimi učnimi zbori so dosegli večjo koordinacijo del med učitelji in višjo stopnjo individualne obravnave učencev.

Večina učencev prejema šolsko malico – nekateri brezplačno Večje težave povzročajo osnovnim šolam topli obroki, saj so lahk obedovali v šoli le učenci OŠ Komenda-Moste. Organizaciji po daljšanega bivanja bo tudi v drugih osnovnih šolah v naši občin nujno treba posvetiti več skrbi, predvsem razvoju prehranjevanj šolarjev. Urejena prehrana je namreč eden o osnovnih pogojev z hitrejši prehod na celodnevno šolo.

Oddelke Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra je v šolske letu 1979/80 obiskovalo 551 dijakov, od katerih jih je v spomlad danskem roku uspešno končalo razred 465. Stanje po popravni izpitih v mesecu avgustu se je izboljšalo, saj je od 86 dijako uspešno opravilo popravne izpite 43 učencev. Največ neuspešni dijakov je bilo v prvih razredih administrativne usmeritve. Vzro za to so slabše predznanje in manjša motiviranost učencev. odličnim uspehom je razred končalo 36 učencev.

Učenci Izobraževalnega centra so sodelovali v raznih krožkih
- marksističnem-zgodovinskem s klubom OZN
- dramsko-recitacijskem
- literarno-novinarskem
- geografskem
- prirodoslovnem
- obrambnem
- astronomskem
- likovnem
- glasbenem
- filmskem s fotokrožkom
- ritmičnem in
- športnem društvu s planinsko sekcijo.

Udeležili so se tekmovanja »Tito-revolucija-mir«, sodelovali »Znanost mladini«, na raznih športnih in kulturnih prireditva Mladinskih delovnih akcij se je letos udeležilo 7 učencev izobraže valnega centra.

V svetu delovne organizacije je delovalo 5 učencev, delegate so imeli tudi v delegaciji OZD in ZZD in splošni delegaciji za SIS

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE KAMNIK

objavlja na podlagi določil kolektivne pogodbe o delovnih razmerjih med delavci in samostojnimi obrtniki ter 18. člena pravilnika o pogojih in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev, ki delajo pri samostojnih obrtnikih, naslednji

JAVNI RAZPIS

za posojila delavcem, zaposlenim pri zasebnih delodajalcih, za nakup stanovanj v etažni lastnini, za gradnjo in adaptacijo individualnih stanovanjskih hiš.

Na razpolago je znesek v višini 673.539,00 din.

Pogoji:

1. Delavci, zaposleni pri zasebnih delodajalcih, ki vplačujejo samoupravni stanovanjski skupnosti Kamnik sredstva stanovanjskega prispevka, namenjena za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu lahko najamejo posojila za nakup stanovanja v etažni lastnini, za gradnjo in adaptacijo zasebnih stanovanjskih hiš za dobo 15 let s 3 odstotno obrestno mero.
2. Največji znesek odobrenega posojila je 60 odstotkov od zneska, določenega v kupoprodajni pogodbi za nakup standardnega stanovanja ali od predračuna za gradnjo ali adaptacijo zasebne stanovanjske hiše v mejah veljavnih stanovanjskih standardov.
3. K vlogi za razpis morajo prosilci predložiti:

Posojila za nakup stanovanj:

– da kupuje stanovanje, ki jih gradbena organizacija nudi za trg v občini Kamnik
– da je za najetje posojila kreditno sposoben
– da sodeluje pri nakupu stanovanja z najmanj 40 odstotno lastno udeležbo
– za lastno udeležbo se štejejo prosilčeva sredstva in krediti na privarčevana sredstva
– prosilec mora dostaviti kupoprodajno pogodbo ali predpogodbo o nakupu stanovanja v etažni lastnini.

Posojila za gradnjo in adaptacijo:

– da je objekt, ki se gradi oziroma adaptira, na območju občine Kamnik,
– da predloži gradbeno dovoljenje, potrdilo o priglasitvi del, potrdilo o lastništvu ter zemljiško knjižni izpisek,
– da predloži potrdilo o osebnih dohodkih prosilca in ostalih družinskih članov.

Prosilci morajo svoje prošnje dostaviti preko osnovne organizacije sindikata do vključno 30. 9. 1980 na naslov Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik, Kamnik, Steletova 8 z oznako »Posojila za nakup stanovanj« ali »Posojila za gradnjo ali adaptacijo individualne stanovanjske hiše«. Prosilci morajo prošnji priložiti tudi potrdilo, da izpolnjujejo razpisne pogoje.

Obrazec za prošnje je treba dvigniti na Samoupravni stanovanjski skupnosti, Kamnik, Steletova 8.

PREDSEDNIK IO SAMOUPRAVNE
STANOVANJSKE SKUPNOSTI OBČINE KAMNIK
DANICA VINŠEK

IZOBRAŽEVALNI CENTER RUDOLFA MAISTRA KAMNIK

DELAVSKA UNIVERZA KAMNIK

razpisuje
v šolskem letu 1980/81 naslednje šole za odrasle:
– osnovna šola 5., 6., 7., 8. razred
– ekonomska srednja šoola 1., 2., 3., 4. razred
– poklicna administrativna šola 1. in 2. razred
– poslovodska šola trgovske stroke 1. in 2. razred
in naslednje tečaje:
– strojepisni – začetni in nadaljevalni
– jezikovni tečaji – nemščina, začetni in nadaljevalni
– tečaj varstva pri delu
– higienski minimum

Prijave za vse šolske oblike in tečaje sprejema Delavska univerza, Kamnik – Novi trg, tel. 831-452, do 15. 9. 1980.

UNIVERZA EDVARDA KARDELJA V LJUBLJANI
VDO Biotehniška fakulteta n. sol. o.

VTOZD ZA ŽIVINOREJO o. sub. o.
Groblje 3
61230 DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja VTOZD za živinorejo objavlja prosta dela in naloge

OSKRBOVALCA PERUTNINE
na obratu Križ

– dva delavca

Pogoji: Od kandidatov pričakujemo, da imajo končano osnovno šolo in veselje do dela z živalmi.

Delovno razmerje sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. OD po pravilniku. Stanovanja ni. Poskusno delo traja 90 dni.

Kandidate vabimo, da pošljejo pismene prijave s kratkim življenjepisom na naslov: VTOZD za živinorejo, Groblje 3, v 15 dneh od dneva objave.

Kemijska industrija Kamnik

Kamnik, Fužine 9

Komisija za delovna razmerja TOZD »Kamniktit« objavlja prosta dela in naloge:

OPERATIVNO VODENJE OBRATA RAZSTRELIVO

Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:
– da imajo visokošolsko izobrazbo kemijske stroke,
– da imajo štiri leta delovnih izkušenj.

Kandidatom je osebni dohodek določen s Pravilnikom o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke ter merilih za vrednotenje dela, način izkazovanja, obračunavanja in izplačevanja osebnih dohodkov.

Ostale pravice in obveznosti so določene s Pravilnikom o delovnih razmerjih TOZD »Kamniktit«.

Navedena dela sklenemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusnim delom 3 mesece.

Pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba Kemijske industrije »Kamnik« 15 dni od dneva objave.

Kandidati pa bodo o izbiri obveščeni najkasneje v 30 dneh po sklepu komisije za delovna razmerja.

»TITAN« – KAMNIK

Sprejme večje število delavcev – delavk za nedoločen čas za proizvodna dela v TO Livarna z obdelavo »ENA« in TO Ključavnice in okovje »DVE«

Osebni dohodek od 5.900 do 8.400 dinarjev

Vsi interesenti, ki imajo končano osemletko, odslužen vojaški rok, naj se zglasijo v kadrovsko-socialnem oddelku delovne organizacije, kjer bodo dobili podrobnejše informacije. Stanovanja ni.

IZOBRAŽEVALNI CENTER RUDOLFA MAISTRA

KAMNIK
Novi trg

razpisuje naslednja dela in naloge

1. **vodja in organizator prehrane**
2. **snažilka**

pod 1. se zahteva visoka strokona izobrazba-dipl. živilski tehnolog oz. višja strokovna izobrazba – učitelj gospodinjskega pouka z dvema letoma delovnih izkušenj
pod 2. se zahteva končana osemletka.
Poskusni rok za razpisna prosta mesta je 60 dni.

Kandidati naj pismene prijave oddajo v tajništvu ICRM Kamnik, v roku 15 dni od dneva objave razpisa.

RUDNIK KAOLINA
ČRNA-KAMNIK p. o.
Kamnik, Medvedova 25

potrebuje
za svojega delavca sobo ali garsonjero. Ponudbe pošljite na zgornji naslov.

ALARMNI ZNAKI – OPOZORILO

Oddelek za ljudsko obrambo Skupščine občine Kamnik je ob akciji »Nič nas ne sme presenetiti – 79« razdelil preko štabov za civilno zaščito v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela alarmne znake za vse zgradbe v občini, istočasno pa dal navodilo, naj alarmne znake uokvirijo in zasteklijo ter namestijo na vidna mesta.

Namen te akcije je bil, da bi se čimveč prebivalcev seznanilo z alarmnimi znaki, da bi v danih momentih znali ustrezno ukrepati. Od strani štabov za civilno zaščito smo bili obveščeni, da navodil o nameščanju alarmnih znakov niso povsod upoštevali, zato opozarjamo vsa gospodinjstva v zasebnih hišah, zlasti pa hišne svete ter upravljalce javnih lokalov pa tudi organizacije združenega dela in druge, da alarmne znake uokvirijo in namestijo na vidna mesta v skladu z danim navodilom

ODDELEK ZA LJUDSKO OBRAMBO
SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

OSNOVNA ŠOLA KAMNIŠKEGA BATALJONA STRANJE

Zbor delovne skupnosti OŠ Kamniškega bataljona Stranje nudi v najem telovadnico v dneh pouka od 18. do 22. ure.

Interesenti naj se javijo na naslov do 23. 9. 1980.

Telovadnico lahko najamejo:
– športna društva preko SITKS Kamnik
– osnovne organizacije sindikata
– organizirane rekreacijske skupine

Pogodbe bodo sklenjne za šolsko leto 1980/81 od 15. septembra do 15. junija 1981 po ceni 130,00 din na uro.

OSNOVNA ŠOLA KAMNIŠKEGA BATALJONA STRANJE

objavlja prosta dela in naloge:
– **učitelja** v podaljšanem bivanju za določen čas od 29. 9. 1980 do 31. 8. 1981
– **snažilke** za nedoločen čas s polovičnim delovnim časom

Razpis velja do zasedbe.

OSNOVNA ŠOLA KOMENDA – MOSTE

Moste 40, p. Komenda

razpisuje prosta dela in naloge:
– **2 varuhinji** v VVE Komenda za nedoločen čas
– **1 hišnika** za nedoločen čas, nastop dela s 1. 9. 1980
– **1 kuharja** za določen čas, nadomeščanje delavca na odsluženju vojaškega roka, nastop dela s 1. 9. 1980.

Kandidati naj prijave pošljejo na naslov: OŠ Komenda – Moste, Moste 40, 61218 Komenda

KAMNIŠKI OBČAN Kamnik išče honorarnega raznašalca za raznašanje časopisa (DVAKRAT MESEČNO) po Kamniku.
Pismene prijave pošljite na naslov: Kamniški občan, Kamnik, Tomšičeva 2

Cenjene stranke obveščamo, da sprejemamo prednaročila za friziranje, lahko teden dni prej, na telefon 831-775 ali osebno. Se priporočamo!
Frizerski salon
Stanka Vavpetič, Kamnik, Murnova 5

ELEKTROINSTALACIJE opravimo solidno in po kunkurenčnih cenah. Možnost bančnega kredita.
Naročila: Hribar Marjan
Novi trg 32, Kamnik

GLASBENA ŠOLA
– KAMNIK

vpisuje v šolskem letu 1980/81 v oddelke za godala, pihala, trobila in predšolsko vzgojo ter izrazni ples.

Vpišete se lahko vsak dan od 8. do 12. ure v Glasbeni šoli Kamnik, Kajuhova pot 11, do 25. 9. 1980.

GLASBENA ŠOLA KAMNIK
KAJUHOVA POT 11

objavlja:
prosto delovno mesto snažilke za nedoločen čas s polovičnim delovnim časom.
Nastop dela takoj oz. po dogovoru.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubljene

Milene RAUTER

roj. Žargi

se najtopleje zahvaljujemo SZDL, ZK, Turističnemu društvu, godbi, pevcem in predstavniku Društva upokojencev za poslovilne besede. Iskrena hvala tudi zdravniku dr. Sedlaku za ves trud, s katerim nam jo je želel ohraniti. Hvaležni smo vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti, ji darovali cvetje in sočustvovali z nami.

V globoki žalosti:
mož Dušan, hčerka Melanija, sin Miha in sestra Meta

● *Kronika dveh mesecev*

Počitniški dnevi niso pokvarili povprečja

Dva meseca je razmeroma dolga doba, posebno še, če sta ta meseca z maksimalnim številom dni, kot sta julij in avgust. Res, da sta zaradi počitnic in dopustov prehitro minila, pa se je v tem času nabralo dogodkov za kar dobro mero. Preživeti je bilo potrebno začetek in konec pasjih dni, prekomentirati uspehe z olimpijskih iger, izvršiti priprave na novo nogometno sezono, da zimske sezone, posebno kar zadeva energije, ne pozabimo, pa še in še bi lahko naštevali. Število dogodkov, ki jih obravnavamo v tej kroniki, ni prav nič primerljivo s pasjimi dnevi in dopustniško sezono. Povečana želja je obdržala število prekrškov zoper javni red in mir na nič kaj zavidljivem nivoju, kratke noči niso dale spati storilcem kaznivih dejanj, pa tudi število prometnih nesreč se kljub mnogim, ki so jadrali po morju, ni bistveno zmanjšalo.

JAVNI RED IN MIR

V dveh mesecih je bilo zabeleženih dvainšestdeset (62) prekrškov zoper javni red in mir, od teh dvaintrideset (32) v juliju in trideset (30) v avgustu. Lokacij, kjer so bili prekrški storjeni, ni potrebno posebej opisovati, čeprav je na prenekaterih vratih gostinskih lokalov namesto delovnega časa »gostoval« napis »zaradi dopusta zaprto«. V juliju so gostinskim lokalom uspešno konkurirala stanovanja, saj je bilo tako v gostilnah kot v stanovanjih storjenih po deset prekrškov zoper red in mir. V agvustu pa so se razgrajači, pretepači, razbijači in drugi podobni preselili skoraj izključno v ostinske lokale, kjer so storili osemnajst prekrškov, v stanovanjih pa le še dva. Verjetno bo zima prinesla zopet drugačno razmerje, če se ne bomo zaradi krize kalorij hodili gret za šanke.

Med prekrški zoper javni red in mir so prednjačili pretepi (12), sledi pa razgrajanje (8), glasnejši spori med sosedi (4) itd. Na top lestvici gostinskih lokalov je za dva mesec na prvem mestu gostilna Pod skalco, tej sledi Planinka, pa gostilna pri Piršu, pri Bevcu itd. Kršiteji so si prizorišča izbirali v trinajstih gostinskih lokalih in enkrat – po dolgem času – na vesličnem prostoru.

Nekaj prekrškov, posebno razgrajanja, je bilo storjenih tudi zato, ker so nekateri gostinski delavci prečitali odlok o javnem redu in miru in vinjenim ali ožganjenim ne točijo alkoholnih pijač. Nekatere pa bo z odlokom moral seznaniti sodnik za prekrške.

Prostori za pridržanje niso bili prehudo zasedeni, kljub pomanjkanju turističnih sob, tako da do prebukiranja ni prihajalo. Sobica na hladnem je bila zasedena v obeh mesecih samo petkrat. Od tega je v njej gostoval samo trikrat Franc Ž. s Kranjske. Lepe reči so vedno tri.

3. 7. je ob 18.45 uri v Planinki razgrajal in izzival k pretepu Salja F. iz Suhodol. Verjetno le zavoljo tega, da pride v kroniko, saj si jo brez njega le težko zamišljamo. Kaže, da bo treba deliti honorar, vendar ne tistega pri sodniku za prekrške.

Tega dne je ob 20.45 v Samčevem predoru obležal okajeni Franc Ž. s Kranjske. Pri razčiščevanju terena se je upiral in si izmišljal nov slovar tujk, pa so mu prenočišče namesto na pločniku ponudili v »ohlajevalnici« na Postaji milice.

4. 7. sta se ob 13.20 v Planinki stepla Nezir Š. in Braho L. Oba so morali odpeljati v Klinični center na krpanje. Mero bo vzel sodnik za prekrške, šivi so pa že odstranjeni.

16. 7. je ob 20.15 v Stranjah sprevodnik Viatorjevega avtobusa Peter Š. iz Podhruške vrgel iz avtobusa Alija Sh. iz Žej, kateri je sprevodniku grozil. Sprehod do Kamnika brez groženj, način pa ...?

23. 7. ob 20.12. uri pri Bevcu niso hoteli postreči alkohola vinjenemu gostu, ki se je zaradi tega močno razhudil, pričel razbijati, groziti in drugim gostom jemati pijačo. Pred prihodom mož v plavem se je vsedel v avto LJ 205-6... in se odpeljal, menda proti Volčjemu potoku. Tega dne so se pričeli pasji dnevi, želja pa taka. Možakarju namesto kosti sledi položnica.

31. 7. je ob 23.30 uri dobil prenočišče na PM Franc Ž. s Kranjske zaradi razgrajanja in pretepanja doma ter zato, ker ni znal prenehati. Računa za prenočevanje mu ne bodo poslali, čeprav bo pension nekoliko drag – plačljiv na pošti.

g. 8. so imeli ob 22.30 uri Pod Skalco show Bojan G. s Kranjske, Bojan G. s Kajuhove in Janez H. iz ulice F. Pirca. Niso izvajali klasičnih domačih viž, pač pa so razgrajali in izzivali k pretepu. Bojan s Kranjske je napadel natakarja in ga lažje telesno poškodoval. V troje je lepše, plačal pa bo vsak sam.

11. 8. so na Postaji milice v »kamrico« garažirali vinjenega Marcela Ž. iz Zakala. Miličniki so ga zalotili na vožnji z osebnim avtomobilom v spremstvu maliganov. Prepovedali so mu nadaljnjo vožnjo, on pa brez volana ni mogel. Imel je smolo, pa so ga čez nekaj časa ustavili že drugič in ga zaradi njegove varnosti in varnosti drugih spravili na varno. Najmanj je tri mesece, lahko pa tudi več. Spet bo eden shodil.

25. 8. sta se ob 01.45 uri fizično spoprijela na veseličnem prostoru na Križu Brane Š. iz Most in Janko R. iz Homca. Obujanje starih veseličnih tradicij ali priprave na naslednjo olimpiado, na tej smo v boksu dobili le eno zlato – pa ne na veselici.

Tega dne so se ob 19.05 uri na Tomšičevi stepli Juso in Mušo M. ter Fikret in Tufo G., vsi s Cankarjeve. Pokalo je, da je bilo veselje, saj so uporabljali roke, kolena pa tudi kamenje. Juso in Fikret sta bila pri tej predstavi poškodovana. Kamenje pa je ostalo celo.

31. 8. so se ob 14.25 uri srečali na Kranjski cesti Salja F. in Safet A. ter njegov brat. Razdelili so nekaj udarcev z nevarnimi predmeti. Kdo je koga prvi, se ne morejo zediniti. Nedeljsko popoldne, namesto golov pa batine. Razsodil bo mož, pa ne v črnem in s piščalko.

TATVINE IN VLOMI

Število dejanj s tega področja je za dva meseca precejšnje. Kar dvainsedemdeset (72) kaznivih dejanj je bilo zabeleženih v dvainšestdesetih dneh. Od teh odpade na mesec julij štiriintrideset (34), na avgust pa osemintrideset (38) kaznivih dejanj. Med tem številom je tudi 24 tatvin koles (10 v juliju in 14 v avgustu) ali natanko ena tretjina vseh kaznivih dejanj, kar pa ne pomeni, da bomo prihranili tudi tretjino bencina. V dveh mesecih je dobilo noge tudi pet motornih koles in koles z motorjem, storjenih je bilo deset vlomov, od tega štirje v osebne avtomobile, štirje v stanovanja, eden v trgovino in eden v kurnik. Poleg koles in motornih koles je na seznamu ukradenih predmetov praktično vse, kar si lahko zamislimo. Spisek je predolg, zato naj naštejemo samo nekatere, na nedovoljen način iskane predmete: starinska ura (ne kaže zimskega časa), klobase in nafta (energija za vozilo in voznika), kava (žal pralnega praška ni bilo poleg), volovski jarmi (pospeševanje kmetijstva), moške srajce in spodnje hlače (pomanjkanje pralnega praška in skrb za higieno), jedilno olje (steklenice prinese nazaj), pralni prašek in radenska (s tremi srci, posebno še z dodatkom praška se bolje čisti), telefonska slušalka (pri pomanjkanju telefonskih številk bolje nekaj kot nič), kokoši (osamljeni petelin, dvonožna lisica ali prazne mesnice), drva in premog (brez komentarja), krompir, čebula, česen in fižol (poceni ozimnica s tujih njiv in to brez pesticidov ob tisti znani »Temna noč se je storila) itd., itd....

V mesecu juliji je bilo raziskanih veliko število kaznivih dejanj. Tako so miličniki zasegli ukraden radio aparat osumljencema Rasimu I. in Dževadu S. s Cankarjeve, tovornjak v Komendi naj bi odpeljal Slobodan M. iz Most, znana je številka osebnega avtomobila, s katerim je bila v nočnem času odpeljana samokolnica izpred Železnine po sistemu »postrezi si sam«, Nežko P. so dobili pri nabavljanju v trgovini – menda ni imela namena poravnati računa itd.

Vse preveč pestro je bilo na področju prometnih nesreč, kar nas mora opozoriti na večjo previdnost in skrb za varnost sebe in drugih na cestnih površinah. To je še posebej pomembno ob pričetku šolskega leta, ko je živ – žav na cestah še večji. Precej malčkov je prvič prestopilo šolski prag in se na poti v šolo in iz nje srečalo z njim neznanimi problemi, ki jih povzročajo brezobzirni vozniki brez etike v cestnem prometu, Prehodi za pešce, označbe, ki opozarjajo na bližino šol, znaki »otroci na cesti« niso sami sebi namen. Tudi starejši pogosto dajemo slab zgled mladim, saj so nam označeni prehodi za pešce deveta briga in prečkamo cestišče, kjer se nam zljubi. Opozorilo na povečano skrb za varnost velja prav vsem, posebno pa še staršem in vzgojnim delavcem v vzgojno varstvenih ustanovah. Po toči zvoniti je prepozno.

13. 7. je ob 15.15 uri Franc S. iz Domžal pripeljal na PM pony-expres, za katerega lastnika ni vedel povedati. Lastnik se je kmalu našel, saj mu je »konjička« Franc odpeljal izpred Bevca. Darko K. s Klavčičeve se spet vozi s svojim pony expresom.

17. 7. je ob 09. uri Ivan Č. z Medvedove dobil na svojem kolesu Toneta R. s Parmove, kateri je Ivanu kolo zmaknil.

19. 7. so prijavili vlom v trgovino v Mostah. V nočnem času je neznanec odnesel precej denarja, ki je bil shranjen na dokaj neobičajnem mestu.

27. 7. sta ob 23. uri vlomila v vikend na Steletovi, last Zinke V. iz Medvod, dva Boruta, prvi Borut Z. in drugi Borut B. Odnesla sta nekaj steklenic piva, vina in žganja. Prvi Borut je bil zaloten na kraju, drugemu je uspelo pobegniti, vendar ne za dolgo.

V avgustu je Angela H. iz Žej hotela odnesti iz Emone osem litrov vina, seveda brez da bi plačala. Tomislav M. in Rašo A. s Cankarjeve sta »sunila« dirkalno kolo, pa ju je lastnik zalotil na »startu« in sta hotela z njim obračunati. Neznanci so iz tovorišča na Fužinah odpeljali 200 komadov strešnikov last Emone. Tudi v tem primeru po samopostrežnem principu, kar omogoča tudi način skladiščenja in zavarovanja – material se ponuja sam, čuva pa ga zvezdnato nebo.

S posebno skrbjo za zavarovanje družbenega, pa tudi zasebnega premoženja, se zares ne moremo pohvaliti. Zato ni čudno, da so se ponovno pričele kraje gradbenega materiala v Komendi z gradbišč zasebnih stanovanjskih hiš, da obravnavamo primere, k sreči, samo samokolnice in strešnikov, čeprav nekatere delovne organizacije preprosto ponujajo razno razne materiala srbečim prstom, brez da bi poskrbele za ustrezno zavarovanje. Do kdaj še?!

PROMETNE NESREČE

Ceste so bile kljub dopustniškemu času tudi v obravnavanih dveh mesecih polne jeklene pločevine, žal tudi precej razbite. Na kamniških cestah se je v juliju in avgustu pripetilo petinštirideset (45) prometnih nesreč (18 v juliju in 27 v avgustu). Posledice omenjenih prometnih nesreč so bile sorazmerno hude. Cesta je terjala četrto človeško življenje letos v Kamniku, trinajst oseb je bilo težje poškodovanih (6 julija in 7 avgusta), 16 oseb je zadobilo lažje telesne poškodbe (1 julija in 15 avgusta), v štirih primerih so udeleženci odnesli le neznatne praske, nastala pa je tudi znatna materialna škoda.

Med vzroki prometnih nesreč je na prvem mestu neprimerna HITROST – 14 primerov (4 julija in 10 avgusta), sledi izsiljevanje prednosti – 9 primerov (3–6), vinjenost voznikov itd.

V prometnih nesrečah je bilo udeleženih oseminpetdeset (58) osebnih avtomobilov (24–34), šest (6) kolesarjev (2–4), pet (5) pešcev (3–2), štirje (4) vozniki motornih koles (0–4), štirje (4) vozniki koles z motorji (1–3), po en tovornjak, kombi in traktor. Med udeleženci v prometnih nesrečah je bilo tudi osem (8) OTROK (4–4) od tega dva kot pešca, dva na kolesu in štirje sopotniki.

Glede na čas so podatki naslednji: od 01 do 05 ure – 2 (1–1), od 05 do 07. ure – 6 (2–4), od 07 do 09 – 7 (3–4), od 09 do 11 ure – 7 (3–4), od 11 do 13. ure – 3 (1–2), od 13 do 15 ure – 3 (2–1), od 15 do 17 – 6 (2–4), od 17 do 19 ure – 7 (4–3), od 19 do 21 – 7 (1–6), od 21 do 23 – 3 (1–2) in od 23 do 01 ure – 2 (1–1). Kritičen čas za prometne nesreče je bil torej med 07 in 09 uro in med 17 in 21 uro predvsem v mesecu avgustu.

Petek in sobota prednjačita po številu prometnih nesreč. Ponedeljek – 5 (2–3), torek – 3 (2–1), sreda – 9 (6–3), petek – 9 (2–7), sobota – 12 (2–10) in nedelja – 6 (2–4).

Glede na kraj prometnih nesreč so zopet na prvem mestu Moste, kjer se je pripetilo pet (5) prometnih nesreč (2–3), sledi cesta Križ-Podgorje – 4 (1–3), Bakovnik – 3 (0–3), Titov trg – 3 (1–2) itd.

5. 7. je ob 10.45 uri voznica osebnega avtomobila Stefanija H. s Klavčičeve zadela otroka Nikolaja M. s Klavčičeve na Klavčičevi. Otrok je bil težje poškodovan.

7. 7. je ob 18.30 uri voznica osebnega avtomobila Jožefa H. iz Jurčičeve zadela petletno Bojano V. iz Kersnikove v križišču Kersnikova-Smolnikarjeva. Otrok je bil težje poškodovan.

15. 7. je ob 21.05 uri voznica osebnega avtomobila Stanislava B. s Kranjske v križišču na Titovem trgu zadela pešakinjo Katarino K. iz Šlandrove. Pešakinja je bila težje poškodovana.

20. 7. je v Motniku ob 13.45 uri voznik osebnega avtomobila nemške registracije Nikola M. iz Sombora zbil sedemletno Andrejo P. iz Motnika, ki se je s kolesom nenadoma pripeljala na cesto. Kolesarka je bila težje poškodovana.

30. 7. je ob 15.20 uri pod Kozjakom voznik osebnega avtomobila Jožef M. iz Špitaliča zaradi neprimerne hitrosti trčil v drevo in se težje poškodoval. Za voznika je bil odrejen odvzem krvi.

3. 8. sta v Črni ob 16.10 uri trčila skupaj voznika osebnih avtomobilov Jože Z. iz Gornjega gradu in Peter Z. iz Črne. Peter je po nesreči pobegnil s kraja dogodka. Precej okajenega so ga izsledili, upiral se je izvedbi postopka in ker je bilo pričakovati, da bo v vinjenem stanju nadaljeval z vožnjo, so ga do izreznitve garažirali v ohlajevalnici na PM – voznika, se razume.

8. 8 se je ob 17. uri pripetila prometna nesreča v Šmarci v novem križišču na obvozni cesti. V nesreči sta bila udeležena voznika osebnih avtomobilov Dušan R. iz Zikove, ki je vozil iz smeri Duplica proti Šmarci in Cvetko P. iz Nove gorice, ki je pripeljal iz smeri Volčji potok in izsilil prednost vozilu na prednostni cesti. V tej nesreči je bilo šest oseb poškodovanih, med njimi tudi štirje otroci. Prometni znaki za dekoracijo.

17. 8. je ob 02.15 uri cesta terjala četrto smrtno žrtev v Kamniku letos. Voznik osebnega avtomobila Milan Dj. iz Kr je zaradi prevelike hitrosti n sti Križ-Podgorje zapeljal v o ku s cestišča, se zaletel v dr pri čemer je sopotnica Razi iz Kranja vrglo iz avtomobil je umrla na kraju nesreče. V nesreči je bila še ena oseba t dve pa lažje poškodovani.

23. 8. je v Mostah ob 11.4 mladoletni L. H. iz Križa i prednost z osebnim avtomobi motoristu Martinu Z. iz Nas Motorist je zadobil hude tel poškodbe.

Tega dne je ob 20.45 uri nica osebnega avtomobila M T. iz Zg. Motnika pred gost Pod skalco zadela pešca R S. z Vilka Rožiča ulice. Peš bil težje poškodovan.

30. 8. se je ob 19.25 uri Ja S. iz Zg. Stranj na Kranjski z motornim kolesom zalet spuščene železniške zaporni se huje poškodoval.

DRUGO

5. 7. so Kamniške plani opoldanskem času terjale še žrtev. Požrtvovalni kamniški ski reševalci so v večernih prinesli v dolino truplo Ma Č. iz Ljutomera, ki ji je nap korak na snežnem plazu pre nit življenja.

29. 8. je ob 09.10 uri zag na Mali planini. Oskrbnik žalskega doma Ivan H. je z činom polil skladovnico dr depandansi domžalskega in prižgal bakljo. Pri gašenj sodelovalo preko 50 gasi Uspelo jim je rešiti precej in tarja in opreme ter preprečit bi se ogenj razširil še na zgradbo domžalskega doma. žigalec je s kraja dejanja po nil. Pri iskanju požigalca so s lovali gorski reševalci, lovci silci, občani in seveda milič ki so storilca prijeli v Stra Škoda je precejšnja.

POHVALNO

V dveh mesecih se je na p ji milice nabralo kar precej denih predmetov, kamor s prinesli pošteni najditelji. Na je bilo denarnic z dokument samo dokumenti, prehra boni, nalog za vpis denar drugo. Pošteni najditelji.,

Anton Klemenc – Titov Stojan Dujakovič – Ogrin Vladimir Vrabič – Šmartn Paki, Mojca Pucelj – Titov Peter Kemperle – T. Brejca, Uranič – Zg. Stranje, M Keleva – Klavčičeva, Aleš – Medvedova, Damjan Hri šek – Levstikova, Bojan Čr – Topole, Rezka Marič – K ska, Vlado Vitkovski – M. ca, Radovan Markovič – Kl čeva, Janez Berlec – Srednj Jože Muhič – Duplica, D Osolin – Duplica in Rudi nik – Medvedova.

Posnemanja vredno!

Kljub večkratnim in pogostejšim merjenjem hitrosti na kamniških cestah z MULTANOVO in k izrečenim kaznim, števci za hitrost nekaterim kažejo precej preko dovoljene meje. Tako tudi vozni tuzlansko registracijo, ki je pritisnil na plin do 126 km/uro. Miličniki iz posebne enote, ki so dva obiskali Kamnik, so ugotovili pri kontroli vrsto nepravilnosti. Tehnična brezhibnost vozil ni najbo Izrabljene gume, zavore, ki imajo samo ime zavore, preobteženost tovornjakov, pa še bi lahko našte so nepravilnosti in tudi NEVARNOSTI, katere so ugotavljali. Obljubili so, da še pridejo.

Nogometaši tretje selekcije Virtusa s trenerjem: (od leve proti desni) Feliks Bernot, Marko Popit, Borut Pančič, Zvone Resnik, Boris Švajger, Dušan Rak, Simon Juršič, Iztok Juršič, Jože Jurač, Edi Sikošek, Saša Novak, Tine Berlec, Rajko Tomšič in trener Maks Keržič.

Nogometno prebujenje na Duplici

Prvi goli na novem igrišču

Poletna sezona se končuje. Ko kot turisti polagoma zapuščajo našo prelepo jadransko idilo, tako se tudi dupliški nogometaši počasi poslavljajo z dupliškega nogometnega igrišča. Bližajoča šolska sezona bo v mesecu septembru spet zacvetela, zato časa za treninge vse manj.

NSD Virtus spada v kamniško-domžalsko-gorenjsko ligo. Med selekcijami Virtusa so letošnjo jesen poleg druge selekcije pionirjev najboljši kadeti, ki spadajo v tretjo selekcijo.

Mlade nogometaše sem povabila na majhen klepet, ki se mu je prijazno odzval tudi njihov trener Maks Keržič. Pusta, skoraj deževna sobota ni zmotila dobre, rezpoloženja in dobre volje. Hrabrost, vrlina – to je Virtus, kar je, ki nosi revolucionarnost, ljubezen in hkrati željo po miru in svobodi. Zato ni naključje, da so dupliški fantje izbrali staro klubsko rdeče-belo kombinacijo barv.

Fantje radi pripovedujejo o vsem delu, naporu in o vsem, kar je bilo potrebno za ponovno ustanovitev nogometnega kluba. Govor je stekel in fantje o pripovedovali vse bolj zgovorni:

»Vedeli smo, da moramo sami začeti. Igrišča ni bilo. Pogojev za delo pa tudi ne, s prostovoljnim delom smo veliko naredili!«

Mnogi ne vedo, da so se športniki v okolici Duplice zanimali za nogomet že pred vojno. Takrat se je prvič pojavilo ime »Svoboda«. Stari veterani: Ivo Ocepek, Franc Semeja in drugi, so bili prvi pobudniki za ustanovitev nogometnega društva. Žal je tudi njim vojna preprečila delovanje. Mladi fantje so morali sodelovati v NOB kot aktivni partizani ali kako drugače.

Med njimi je bil tudi pogumni Vinko Dobaj, ki mu je veliko prezgodnja smrt preprečila še kdaj ugledati svobodo. Bil je eden najpogumnejših borcev kamniško-zasavskega odreda. Že pred koncem vojne je žrtvoval svoje življenje domovini.

Bil je Dupličan in njegovi sovaščani so ponosni nanj. Zato so si nogometaši za vsakoletni turnir izbrali za prehodni pokal njegovo ime.

Približno pred šestimi leti je »Svoboda« ponovno oživela. Toda kokrat v drugačni podobi. Virtus je zveneče ime, ki združuje mlade igralce, ki imajo danes svoje igrišče, lepo urejeno garderobo. »Le tribune še niso dokončane...,« pravijo fantje, kot bi hoteli reči, da imajo tudi to še v načrtu.

Učitelj je bil nekoliko manj zgovoren od svojih učencev, kajti trener Maks, ki je tudi nogometaš in sicer pri najstarejših igralcih-članih, ki nastopajo v rekreacijski ligi, je bolj malo govoril. Vseeno pa sem si dobro zapomnila nekaj njegovih besed:

»Fantje so še mladi, saj ima najstarejši komaj šestnajst let. Njihov most prijateljstva postaja iz dneva v dan trdnejši in radi nastopajo skupaj. Nesoglasja nastajajo samo takrat, če si fantje niso edini v igri.«

Maks je trener mladih kadetov šele nekaj mesecev, zato bi težko govorili o rezultatih njihovega skupnega dela.

A kaj bi govorili, sodili in kritizirali. Prvi uspehi so že tu! Fantje so v zelo kratkem času veliko dosegli. Kaj jim bo prinesla prihodnost, bomo pa še videli?!

TATJANA PEČEČNIK

Tek po ulicah Kamnika

V počastitev praznika občine Kamnik je smučarski klub 26. julija organiziral tek po ulicah Kamnika. Pri organizaciji sta nam bili v veliko pomoč ZTKO, ki je prispevala medalje in ZSMS, ki je prispevala sredstva za nakup pokalov. Tekmovanja se je kljub številnim poslanim razpisom udeležilo le 34 tekmovalcev. Vzrokov za tako skromno udeležbo je več. Najvažnejša pa sta verjetno ta, da je bila tekma v času počitnic in dopustov in da bo potrebno na prihodnjem teku ločiti tekmovalce od tistih, ki se s tekom ukvarjajo le za rekreacijo.

Zaskrbljujoče pa je tudi nezanimanje občanov za tako prireditev.

Kljub slabi udeležbi pa se nad kvaliteto tekačev ne moremo pritoževati. Kot prve, ki so se teka udeležili, naj omenim biatlonsko državno reprezentanco, za katero nastopajo tudi trije Kamničani. Teka so se udeležili tudi kvalitetni tekmovalci atletskega kluba Olimpija. Proga je bila dolga 1 km in je potekala po starem delu mesta. Pionirji in pionirke so tekli en krog, mladinci in mladinke dva, veterani dva kroga in člani tri kroge. Pri pionirjih je zmagal Robert Smolnikar (SK Kamnik), 3:47,90. Drugi je bil Jure Volčin (Partizan Trzin), tretji pa Igor Urankar (OO ZSMS Godič). Pri pionirkah je zmagala Barbara Novak (SK Kamnik) s časom 4:20,35, druga je bila Meta Brelih (SK Kamnik), tretja pa Roberta Aizza (San Martin di Casso). Najhitrejši mladinec je bil Beno Piškur (AK Olimpija) s časom 7:21,46, drugi je bil Roland Turšič (SK Loška dolina) tretji pa Janez Škorjanc (AK Olimpija). Pri mladinkah je zmagala Tatjana Smolnikar (SK Kamnik) s časom 9:11,95, druga je bila Jana Jeran, tretja pa Irena Poljanšek (obe OO ZSMS Mekinje). Pri članih je zmagal Franc Novak (AK Olimpija) s časom 10: 51,29, drugi je bil Ivan Urh (SK Kamnik), tretji pa Jože Potrbin (ŠD Radomlje). Edini veteran, ki se je udeležil tekmovanja, je bil Franjo Vogrinc.

Na koncu naj se zahvalimo Postaji milice iz Kamnika za pomoč pri organizaciji tekmovanja, da je le-to potekalo brez zastojev in nezgod.

SK KAMNIK

Odbor za rekreacijo pri ZTKO Kamnik organizira v šolskem letu 1980/81 TRIM VADBO – telovadbo za odrasle in otroke do 10. leta.

Vadba bo organizirana ločeno za moške, ženske in otroke v novi športni dvorani oziroma v telovadnici pri Zdravstvenem domu. Z organizirano vadbo bomo predvidoma pričeli v začetku oktobra. Natančen urnik za vadbo bo izdelan na podlagi predhodnih prijav.

Vsi tisti, ki si želite razvedrila po naporni službi in nabiranju novih moči za zdravo življenje, se prijavite najkasneje do 20. septembra 1980 na naslov ZTKO Kamnik, Kidričeva 15 ali po telefonu 831-564.

PRIJAVNICA ZA TRIM TELOVADBO

Priimek in ime

Naslov

se prijavljam za trimsko telovadbo v sezoni 1980/81 v skupino (ustrezno obkrožite):

moški x

ženske x

družinsko x

(otroci do 10. leta, oče in mati)

Vadnino 50.00 din mesečno bom plačeval redno do petega v mesecu. (otroci ne plačujejo vadnine)

datum podpis

● *Olimpijske igre invalidov*

Ivan Pibernik med olimpijci

V začetku julija so na Nizozemskem v mestu ARNHEIM potekale letne olimpijske igre za invalide. Sodelovalo je preko 2500 športnikov iz 42 držav, med njimi tudi Jugoslovani. Našo reprezentanco so sestavljali paraplegiki, amputiranci, slepi in slabovidni ter oboleli za cerebralno paralizo.

Jugoslovanska reprezentanca je osvojila 4 zlate, 5 srebrnih in 9 bronastih medalj, kar je nepričakovan in izjemen uspeh.

Med paraplegiki je nastopil tudi tekmovalec iz Suhadol pri Komendi Ivan Pibernik, ki je tekmoval v metu diska, krogle in bombe ter v hitrostni vožnji. Medalje sicer ni osvojil, se je pa kar trikrat uvrstil v finale, kar je pa tako veliki prireditvi kot so olimpijske igre, prav gotovo velik uspeh. Dvakrat je bil celo peti.

Ivan je po avtomobilski nesreči ostal invalid, trajno vezan na invalidski voziček. Po uspešni rehabilitaciji se je začel ukvarjati z invalidskim športom in kmalu postal perspektiven športnik. Barve Jugoslavije je zastopal na različnih mednarodnih atletskih tekmovanjih in požel številna priznanja in dobre uvrstitve, za kar je prejel že dve zlati znački ZTKO Jugoslavije. Največje priznanje za številne športne dosežke pa je bila uvrstitev v olimpijsko moštvo. To je seveda želja vsakega dobrega športnika.

Paraplegiki so se za olimpijske igre pripravljali v Umagu, Novi Gorici, Kočevju, Kranju in Ljubljani. Sistematične priprave so potekale pod strokovnim vodstvom prof. Toplaka, bile pa so dokaj naporne.

J. Globokar

Šestdeset let nogometa v Kamniku

Ob prazniku občine Kamnik je bilo v program prireditev zajeto tudi praznovanje 60–letnice nogometa z odprtjem razstave »60 let nogometa v Kamniku«.

Za športno javnost občine, posebej mesta Kamnika, 60-letni jubilej ni vsakdanja stvar. Je jubilej, ki po svojem pomenu upravičeno sodi v okvir praznovanja občinskega praznika, saj pomeni obujanje spominov na čas prebujenja športne dejavnosti, propagande športa in oživljanja načela »zdrav duh v zdravem telesu«; skratka, kakovostno spremembo življenja mladine v takrat majhnem in mrtvem Kamniku.

Nas, ki smo dobili – žal nas je bilo malo – vabila za otvoritev razstave, sta vabilo in razstava izredno vzradostila; spomnila nas je na čase pred okoli 50 leti, ko smo se zagnani podili za žogo, razburjali mrtvo mesto, tekmovali in spravljali – tako ali tako že tedaj – vnete navijače (in ne tako maloštevilne!) v napetost in dejavno sodelovanje.

Priložnostni govor ob otvoritvi razstave je imel Vinko Godec, ki je na kratko in jedrnato zajel razvoj nogometa v Kamniku (in na Duplici – »Virtus«), predvsem pa poudaril, kako velik pomen je imel šport in še prav posebno nogomet v Kamniku in okolici pri prebujanju narodne zavesti, borbenosti, vlivanju naprednih idej. Vse to se je pokazalo v času NOB: 12 nogometašev je padlo, danes še žive mnogi nogometaši–borci, med njimi prvoborci, narodni heroj, aktivisti, pregnanci itd. To je najlepši dokaz o napredni vlogi predvojnega športa v Kamniku.

Vsi navzoči smo z minuto molka počastili spomin na padle tovariše, športnike-nogometaše, prijatelje in prepričan sem, da poziv tovariša Godca, naj mladi športniki nadaljujejo tradicijo svojih padlih in živih predhodnikov, ni izzvenel v prazno.

Udeleženci slovesnosti smo si z zanimanjem ogledovali in komentirali obsežno razstavljeno fotografsko gradivo od leta 1931 naprej, ugibali, od kdaj je ta ali ona fotografija, je ta tovariš še živ, kje in kako živi; dokaz, kako tesne športne in prijateljske vezi so se v športu stkale med nami. Še danes, po tolikih letih so žive.

To in tako smo doživljali maloštevilni prisotni. Pogrešali smo navzočnost aktivnih kamniških1h športnikov, predvsem nogometaše, pa športne funkcionarje, predstavnike družbenopolitičnih organizacij in za šport »navdušene« krajane. Če bi presojali pomen razstave in jubileja po številu navzočih, potem vse skupaj ne bi imelo nikakega pomena; tudi deževni in in hladni počitniški julij ne more biti izgovor. Razstava pa je le potrdila, kaj vse so kamniški nogometaši dosegli po osvoboditvi, saj mize in vitrine krase številna priznanja, plakete, zastavice, pokali; kamniški nogomet je dosegel razmah daleč preko občinskih meja – k temu vsem iz srca čestitam – toda, le kje so bili vsi ti športniki, ki so kamniški nogomet tako odlično zastopali, športniki, od katerih nekateri po kakovosti menda dosegajo sam vrh? Trener je bil na razstavi osamljen.

Obudili smo spomin na našega prijatelja, legendarnega Ljuba Šercerja, ki je še kot gojenec vojne akademije ob počitnicah vedno zaigral z nami – tudi o tem je ohranjena fotografija.

Pred vojno nismo imeli materialnih možnosti, pa smo ljubiteljsko in z danes slabo cenjenim idealizmom ter s podporo hvaležnih navijačev le nakaj storili; po vsaki tekmi smo razdajali svoje veselje, korakajoč po mestu, vsem Kamničanom. Danes imajo športniki vso družbeno podporo in materialne možnosti, čudovito igrišče. Časi so res drugi, na mladini grajeni, in to bi moralo biti vse prej kot razlog za tako hladen in reven obisk otvoritve razstave s strani tistih, ki so čast kamniškega nogometa dejavno zadnja leta ustvarjali in jo utrjujejo.

MILOŠ LEVIČNIK

Odprto prvenstvo Kamnika v tenisu

V počastitev praznika občine Kamnik je Teniški klub Kamnik v dneh od 19. do 20. julija 1980 organizira odprto prvenstvo za člane, ki šteje tudi za uvrstitev v slovenskem pokalu. Udeležilo se ga je 32 igralcev iz Kranja, Ljubljane, Medvod, Maribora, Celja, Žalca in Kamnika. Udeležba je bila zelo močna, saj kar štirje prijavljeni tekmovalci sodijo med najboljše tekmovalce v Sloveniji. Žal smo morali zopet omejevati število tekmovalcev, saj na samo štirih igriščih ne moremo organizirati dvodnevnega tekmovanja, na katerem bi tekmovalo več kot 32 tekmovalcev.

Po zanimivih bojih se je tekmovanje v zaključnih bojih odvijalo takole:

četrtfinale: Mulej (Triglav) : Večaj (Branik) 4:6, 6:1, 6:3
Urbanc (Triglav) : Vengust (Kamnik) 6:2, 6:2
Žibrat (Branik) : Gajič (Olimpija) W. O.
Jagačič (Branik) : Resnik (Kamnik) 6:2, 6:2
polfinale: Mulej : Urbanc 6:4, 6:0
Jagačič : Žibrat 6:2, 6:1
finale: Jagačič : Mulej 6:3, 5:7, 6:3
za tretje mesto: Žibrat : Urbanc 6:1, 6:3

Najboljši tekmovalci so prejeli pokale in diplome, praktične nagrade sta prispevala tudi Svilanit in Tekstilni inštitut.

Teniška šola

Ob začetku počitnic je klub organiziral začetni teniški tečaj za otroke od 7–12 leta, ki se ga je udeležilo okoli 25 tečajnikov. Tečaj je lepo uspel, saj so bili prizadevni vsi – vaditelj in otroci.

Po končanem tečaju so vsi tečajniki lahko igrali na naših igriščih, vendar zaadi že omenjenega pomenjkanja igrišč v glavnem le dopoldne. Tudi za otroke je privlačno igranje v popoldanskem času, ko je na igrišču živahneje in lahko opazujejo tudi igro starejših igralcev, vendar pa so igrišča za otroke popoldne dostopna le redko, saj imajo tedaj prdnost igralci, ki so dopoldne v službi.

Člani kluba že dolgo željno čakamo na možnost izgradnje novih, številnejših igrišč, da bomo lahko omogočili tudi mladini normalno igranje ob vsakem času. Ne smemo pa pozabiti tudi na veliko željo v Sloveniji in tudi v Kamniku za kar so ob štirih igriščih in vedno številnejšem članstvu Tenis kluba Kamnik dani le skromni pogoji, v kolikor o njih sploh lahko govorimo.

JANEZ BOGATAJ

Prvo mesto za našega motorista

Konec avgusta je bilo v Slavonski Požegi državno prvenstvo v cestno hitrostni dirki za motocikle in avtomobile. To je bila druga in verjetno predzadnja dirka v tem letu.

V skupno šestih kategorijah je tekmovalo 108 tekmovalcev in sicer v naslednjih razredih: 50 ccm serijski, 50 ccm sport, 125 ccm, 175 ccm, 250 ccm in motorji s prikolico do 1000 ccm. Po udeležbi in kvaliteti dirkačev je bila nedvomno najbolj atraktivna kategorija motorjev do 250 ccm, v kateri tekmuje tudi Kamničan Božo Janežič. Že na treningu je dosegel solidno peto mesto, kar je nam, navijačem iz Kamnika, dalo slutiti, da bomo priča zanimivi dirki.

Kljub deževnemu vremenu je bil športni spopad v posameznih kategorijah razburljiv. Na štartu je najhitreje »potegnil« favorit Vladimir Hegel iz Zagreba, vendar ga je dobro razpoloženi Božo kmalu prehitel. Celo dirko si prvega mesta ni dal ogroziti, ker je iz kroga v krog povečeval naskok pred drugouvrščenim. Ob koncu dirke je imel pred njim že 45 sekund prednosti ali pol kroga, tretje uvrščenega pa je prehitel za več kot cel krog. S to zmago je prevzel vodstvo v skupni razvrstitvi v svoji kategoriji za državno prvenstvo.

Kljub veselju, ki smo ga kamniški navijači čutili ob njegovi zmagi, nas je motilo dejstvo, da je sicer v Kamniku živeči dirkač po sili razmer član AMD Domžale, ker v lastni občini ni našel razumevanja.

KLEMEN RODE

Tudi z znaki se je mogoče sporazumevati

Na Naklovi glavi v Bohinju se vsako leto odvija Gozdna šola, center za vzgojo kadrov Zveze tabornikov Slovenije.

Gozdna šola je bila prvič organizirana leta 1954, vendar se je močno razlikovala od današnje; tam so novo znanje pridobivali le bodoči vodniki. Letos je bilo v Gozdni šoli osem tečajev: tečaj za sodnike taborniških mnogobojev, za mentorje, za vodnike in vodje murnov (predšolski otroci), za vodje družin medvedkov in čebelic (7–12 let), za načelnike čet, za topografe-specialiste, za specialiste – življenje v naravi, in za lokostrelce. Tečaji so bili različno dolgi. Med 27. junijem in 10. avgustom so si taborniki iz vse Slovenije pridobili novo znanje, ki ga bodo v odredu prenašali na ostale člane in ga s pridom uporabljali na tekmovanjih.

Vsako leto je Gozdna šola organizirana v obliki tabora. Pa tudi vsak tabor odreda je Gozdna šola. Razlika je le v tem, da na taboru taborniki pridobivajo širše taborniško znanje, v Gozdni šoli pa se vsak specializira za določeno smer.

Bistriški Gamsi smo letos v Gozdno šolo poslali petnajst članov odreda; sodnikov taborniških mnogobojev jih je postalo pet, topografov se je izšolalo šest, tečaj življenje v naravi so naredili trije, novo znanje in izkušnje v lokostrelstvu pa je pridobil en član odreda.

Kljub temu, da v Bohinju pogosto dežuje (domačini pravijo, »da ima v Bohinju dež mlade«), je na Naklovi glavi vedno veselo. Ob pol sedmih: pisk dežurnega, vstajanje. Nekaj minut zatem iz tabora priteče kolona zaspanih bitij – jutranja telovadba. In potem pospravljanje tabora in šotorov, jutranji zbor z dviganjem zastave in zajtrk. Sledijo dopoldanska predavanja. Ob enih kosilo, potem počitek. Popoldne pa spet predavanja. Zvečer večerja in večerni zbor s spuščanjem zastave, pa taborni ogenj, nočne igre ali ples v hotelu Zlatorog. Vedno se najde kakšna urica (ali dve) za kopanje, odbojko, namizni tenis, badminton ali veslanje.

Gozdna šola brez taborniške mami ne bi bila Gozdna šola, saj se po zajtrku, kosilu in večerji čez jedilnico vije dolga vrsta vedno lačnih repetašev.

ANDREJA DROBNIČ

Karateisti so se izpopolnjevali

Karate klub Kamnik je v minulih šolskih počitnicah sodeloval v letni karate šoli v Umagu, kjer se je zbralo 150 najvztrajnejših karateistov iz vse Slovenije. Poleg karateistov Kamnika in Komende so sodelovali še klubi Forum Ljubljana, Kovinar Maribor, Laško, Ivančna gorica, Sevnica, Kočevje, Domžale in karate sekcija Nova Gorica.

Štiri dni po pet ur dnevno so tečajniki pod vodstvom mentorja Vlada Paradižnika, nosilca (mojstrskega) črnega pasu spoznavali nove veščine in utrjevali pridobljeno znanje, s tovariškim odnosom pa tudi poglabljali vezi med člani klubov.

Ob zaključku letne šole je ekipa kamniških karateistov v sestavi Ema Gradišek – beli pas 7 kyu, Rajko Slapnik – oranžni pas 4 kyu, Dušan Belcijan – rumeni pas 7 kyu, Roman Lamovšek – beli pas 7 kyu in Sulejman Alegić – rjavi pas, sodelovala na zaključnem turnirju za pokal istrske reviere.

V najbolj množični kategoriji, v višji lahki kategoriji do 70 kg, je prvo mesto osvojil Sulejman Alegić, član KK Kamnik in za to prejel pokal Istrske reviere.

Septembra bo Karate klub Kamnik organiziral začetniški tečaj, ki ga bodo vodili udeleženci letne šole v Umagu. Le-ti bodo posredovali pridobljeno znanje mlajšim ljubiteljem tega športa.

KARATE KLUB KAMNIK

Tovorna žičnica na Kamniško sedlo

Vsaka stvar se skozi čas spreminja in potem nekoč spoznamo, da ne služi več svojemu namenu. Tedaj jo moramo spremeniti, da jo lahko znova vrnemo v življenje.

Minilo je le slabo leto od postavitve nove tovorne žičnice na Kokrško sedlo in že smo doživeli otvoritev nove žičnice, tokrat na Kamniško sedlo. Starejša žičnica na Kamniško sedlo je obratovala že drugo desetletje, toda n lesena konstrukcija, težka mena, ki so bila dostavljen gradnjo doma na sedlu in m rial za rekonstruirano žičnico redne preskrbe v posamezni zonah, so bili glavni vzrok odločitev, da se začne gra sodobne tovorne žičnice.

Zanjo je bilo treba mont in namestiti 7 novih žele stolpov, novo žico-nos (vstavljena je bila na sidro z nje postaje in je tehtala 14 in tudi vlačilno žico. Rekonst rana 3300 metrov dolga žič ima zmogljivost 900 kg pri malni obremenitvi, zagotovlj ima tudi trikratno varnost. obstoječa gornja postaja žič je bila zaradi dostopa neprim na, zato je nova postaja zgraj 3 metre levo proti Brani. Ra manjših opravil (barvanje in dobno) je dveletna gradnja n tovorne žičnice končana.

Ob gradnji tega objekta so delovali člani PD iz Kamn delovna skupina na čelu s tov šem Mirkom ŠTIRNOM, teh no vodstvo delovne organiza STOL, Gozdno gospodars Kamnik in Soško gozdno gos darstvo Tolmin, tovarna TITA RTC Krvavec, ter žičnici V in Velika planina. Danes je paj z otvoritvijo žičnice, ura odprt tudi prizidek koče na K niškem sedlu. Opravljena je montaža kuhinjskih elemento opremljanje skladišča in sob prizidku stoji nova kuhinja, novih ležišč, sanitarije in tek voda, saj je bil postavljen nov kubični rezervoar za vodo, je vedal med drugim predsed PD Kamnik Slavko RAJH. In sticijski grupi, ki je delala na renu in v OZD tovarne STOL podelili v zahvalo za njene na re in trud delovne značke. pripovedih tovarišev Rajha Štrina o namenu in gradnji žič ce pa smo prisluhnili ropotu st jev in se nato ozrli proti gozd smeri Kaptana, kamor je odbr la po žici nova tovorna gond Zaželimo ji srečno pot tudi prihodnjih popotovanjih sk smrekove gozdove, mimo sk natih polic v deželo gamsov kozorogov.

Graditeljem in vsem drugi ki so kakorkoli pripomogli postavitvi tega objekta, mora iskreno čestitati, saj je obj zgrajen z minimalnimi stro glede na njegovo realno vr dnost. Obnovitev doma na Ka niškem sedlu bo tako mnogo l ja, treba bo še zagotoviti denar pray bi bilo, da bi obnovitev jekta podprla širša družbe skupnost, kateri je dom tudi menjen.

MATEJA GRIL

Jesenski krosi so pred nami

Meseci junij, julij in avgust, ko smo se kopali, sončili ali na kak drugi način preživljali letni dopust ali šolske počitnice, so za nami. Spet se je začela šola in spet prihaja obdobje tekov v naravi – jesenskih krosov. Med oblikami priprav na napore, ki nas čakajo pri delu ali pri učenju, je med najbolj zanesljivimi oblikami prav gotovo tek v naravi. Kjerkoli živimo in delamo, v bližini naselij vedno lahko najdemo zelene površine in gozdove, kjer je vsak dan možno za krajši čas tekati in se s to obliko aktivnosti privajati na napore, pridobivati kondicijo za vsakodnevno delo oziroma učenje.

Tudi v letošnjem letu organizira odbor za rekreacijo pri ZTKO občine Kamnik v sodelovanju s smučarskim klubom Kamnik že tradicionalno akcijo – jesenski kros. V to akcijo namerava odbor pritegniti nove organizacije in med njimi, zaradi preverjanja fizične pripravljenosti, tudi pripadnike teritorialne obrambe in druge posameznike, tako da bo jesenski kros še množičnejši in bolj kakovostno organiziran kot doslej.

Kot preteklo leto bo tudi letos omogočen nastop v vseh starostnih kategorijah – od cicibanov do veteranov na progah različnih dolžin.

Tri najuspešnejše posameznike v posameznih kategorijah bo Zveza telesnokulturnih organizacij nagradila s spominskimi priznanji.

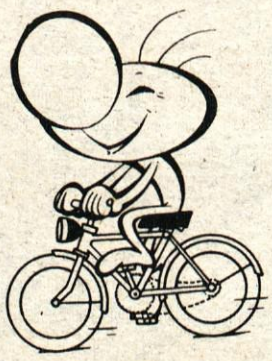

RAZPIS JESENSKEGA KROSA OBČINE KAMNIK

1. Kraj prireditve: Kamnik
2. Termin: petek, 26. september 1980 od 10. ure dalje (v slučaju dežja v ponedeljek 29. 9. 1980)
3. Prireditelj: ZTKO Kamnik – odbor za rekreacijo
4. Organizator: Smučarski klub Kamnik
5. Prijave: 1 uro pred startom posamezne kategorije pred gostiščem »Pod skalco«
6. Start: Na prostoru za kopališčem Kamnik
7. Tekmovalne kategorije, dolžina prog in čas nastopa:

	Dolžina proge	Start teka (ura)
1. Cicibani VVZ in m. šola	150 m	10.00
2. Cicibanke VVZ in m. šola	150 m	10.05
3. Pionirji 1. razred OŠ	200 m	10.10
4. Pionirke 1. razred OŠ	200 m	10.15
5. Pionirji 2. razred OŠ	300 m	10.20
6. Pionirke 2. razred OŠ	300 m	10.25
7. Pionirji 3. razred OŠ	400 m	10.30
8. Pionirke 3. razred OŠ	400 m	10.35
9. Pionirji 4. razred OŠ	500 m	10.45
10. Pionirke 4. razred OŠ	500 m	10.55
11. Pionirji 5. razred OŠ	800 m	11.05
12. Pionirke 5. razred OŠ	600 m	11.15
13. Pionirji 6. razred OŠ	800 m	11.25
14. Pionirke 6. razred OŠ	600 m	11.35
15. Pionirji 7. razred OŠ	1.000 m	11.45
16. Pionirke 7. razred OŠ	800 m	11.55
17. Pionirji 8. razred OŠ	1.000 m	12.10
18. Pionirke 8. razred OŠ	800 m	12.20
19. Mlajši mladinci (letnik 1963 in 1964)	2.000 m	14.30
20. Mlajše mladinke (letnik 1964 in 1965)	1.000 m	14.45
21. Starejši mladinci (letnik 1961 in 1962)	3.000 m	15.00
22. Starejše mladinke (letnik 1962 in 1963)	2.000 m	15.20
23. Člani (letnik 1946 do 1960)	3.000 m	15.35
24. Članice (letnik 1961 in starejše)	1.000 m	15.55
24. Veterani A mlajši (rojeni 1940–1945)	2.000 m	16.05
25. Veterani B starejši (roj. 1939 in prej)	2.000 m	16.15
26. Pripadniki teritorialne obrambe (brez starostne omejitve)	1.000 m	16.30

8. Pravico nastopa imajo vsi občani občine Kamnik, ki se pravočasno prijavijo organizatorju.
9. Nagrade: Trije najbolje uvrščeni v posameznih kategoriji prejmejo takoj po končanem teku spominsko priznanje ZTKO Kamnik.
10. Prijave: Poimenske prijave z navedbo letnice rojstva in kategorije sprejema organizator na startnem mestu eno uro pred tekmovanjem posamezne kategorije.
11. Urnik tekmovanja: Določen časovni razpored tekov je določen v razpisu s tem, da organizator v slučaju višje sile urnik spremeni.
12. Ostale določbe: Udeleženci sodelujejo na krosu na lastno odgovornost. Za poškodbe organizator ne odgovarja. Tekmovanje se izvede po pravilih za atletska tekmovanja AZJ. Za tolmačenje razpisa je pristojen odbor za rekreacijo pri ZTKO Kamnik.

Zveza telesnokulturnih organizacij Kamnik
Odbor za rekreacijo

GLASILO ZZB. OBČINE KAMNIK
KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Olga Brulc – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.